31997L0012

TARYBOS DIREKTYVA 97/12/EB

1997 m. kovo 17 d.

iš dalies keičianti ir patikslinanti Direktyvą 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonominių ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi pasiekta reikšminga pažanga suderinant nuostatas veterinarijos srityje, ypač priėmus 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekybos tam tikrais gyvūnais ir produktais veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, atliekamų siekiant sukurti vidaus rinką ([4]), 1991 m. liepos 15 d. Direktyvą 91/496/EEB, nustatančią gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičianti Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB ([5]), 1985 m. lapkričio 18 d. Direktyvą 85/511/EEB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių įdiegimo ([6]), taip pat 1992 m. gruodžio 17 d. Direktyvą 92/119/EEB, nustatančią Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos ([7]);

kadangi Taryba 1993 m. gruodžio 22 d. rezoliucijoje 94/B 16/01 dėl veterinarinės epidemiologinės priežiūros priemonių ([8]) pasižadėjo imtis visų turimų priemonių, kad užtikrintų skubų šios rezoliucijos nuostatų vykdymą, atsižvelgiant į 1964 m. birželio 26 d. Direktyvą 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis ([9]);

kadangi, atsižvelgiant į šią situaciją, būtina iš dalies pakeisti Direktyvą 64/432/EEB ir ypač jos nuostatas, susijusias su gyvūnų buvimo valstybėje narėje trukme iki pervežimo, prekybos gyvūnais, kuriems yra mažiau kaip 15 dienų, taisyklėmis, tam tikrų ligų kontrolės taisyklėmis, o taip pat taisyklėmis, taikomomis gyvūnų surinkimo centrams, vežėjams ir prekiautojams;

kadangi, gyvūnų sveikatos tikslais greitai ir tiksliai nustatant gyvūnų buvimo vietą, kiekviena valstybė narė privalo sukurti kompiuterizuotą duomenų bazę, kurioje būtų registruojami gyvūnų tapatybė, visi valstybės teritorijoje esantys ūkiai ir gyvūnų pervežimai;

kadangi Direktyva 64/432/EEB jau buvo keletą kartų žymiai iš dalies pakeista; kadangi, siekiant aiškumo, būtina šią direktyvą patikslinti,

([1]) OL C 33, 1994 2 2, p. 1.
([2]) OL C 128, 1994 5 9, p. 105.
([3]) OL C 133, 1994 5 16, p. 31.
([4]) OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB (OL L 62, 1993 3 15, p. 49).
([5]) OL L 268, 1991 9 24, p. 56. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/43/EB (OL L 162, 1996 7 1, p. 1).
([6]) OL L 315, 1995 11 26, p. 11. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.
([7]) OL L 62, 1993 3 15, p. 69. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.
([8]) OL C 62, 1994 1 19, p. 1.
([9]) OL 121, 1964 7 29, p. 1977/64. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/25/EB (OL L 243, 1995 10 11, p. 16).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Nuo 1998 m. liepos 1 d. Direktyvos 64/432/EEB straipsniai ir priedai pakeičiami tekstu, pridedamu prie šios direktyvos.

2 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1998 m. liepos 1 d., įgyvendina šią direktyvą, ir nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų vidaus teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje dieną*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1997 m. kovo 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. VAN AARTSEN

PRIEDAS

Direktyva 64/432/EEB

(straipsnių ir priedų daliniai pakeitimai ir patikslinimai)

1 straipsnis

Ši direktyva taikoma prekybai galvijais ir kiaulėmis tarp Bendrijos valstybių, išskyrus laukines kiaules, kaip apibrėžta Direktyvos 80/217/EEB 2 straipsnio e punkte [1], nepažeidžiant Direktyvų 80/215/EEB [2], 85/511/EEB, 88/407/EEB [3], 89/608/EEB [4], 90/425/EEB, 90/429/EEB [5], 90/667/EEB [6], 91/496/EEB, 91/628/EEB [7], 92/102/EEB [8], 92/119/EEB ir Sprendimo Nr. 90/424/EEB [9] nuostatų.

2 straipsnis

1. Šioje direktyvoje vartojamos Direktyvos 90/425/EEB 2 straipsnyje ir Direktyvos 91/628/EEB 2 straipsnyje apibrėžtos sąvokos.

2. Be to, šioje direktyvoje taip pat vartojamos šios sąvokos:

a) *banda* – gyvūnas arba gyvūnai, laikomi ūkyje (apibrėžtame Direktyvos 92/102/EEB 2 b straipsnyje) ir apibrėžiami kaip epidemiologinis vienetas; jeigu ūkyje yra daugiau kaip viena banda, kiekviena iš jų sudaro atskirą to paties sveikatos statuso vienetą;

b) *skerdimui skirtas gyvūnas* – galvijas (įskaitant *Bison bison* ir *Bubalus bubalus* rūšis) arba kiaulė, kuriuos ketinama išvežti į skerdyklą arba į gyvūnų surinkimo centrą, iš kurio jie išvežami tik į skerdyklą;

c) *veisimui arba produkcijai skirti gy vūnai* – galvijai (įskaitant *Bison bison* ir *Bubalus bubalus* rūšis) ir kiaulės, išskyrus b punkte nurodytus gyvūnus, tačiau įskaitant veisimui, pieno arba mėsos gamybai skirtus gyvūnus arba gyvūnus, skirtus darbams, pasirodymams arba parodoms, išskyrus gyvūnus, dalyvaujančius kultūriniuose arba sporto renginiuose;

d) *oficialiai tuberkuliozės neapimta galvijų banda* – galvijų banda, kuri atitinka A priedo I skirsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytas sąlygas;

e) *oficialiai tuberkuliozės neapimta valstybė narė arba oficialiai tuberkuliozės neapimtas valstybės narės regionas* – valstybė narė arba jos regionas, kurie atitinka A priedo I skirsnio 4, 5 ir 6 dalyse nurodytas sąlygas;

f) *oficialiai bruceliozės neapimta galvijų banda* – galvijų banda, kuri atitinka A priedo II skirsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytas sąlygas;

g) *oficialiai bruceliozės neapimtas regionas* – valstybės narės regionas, kuris atitinka A priedo II skirsnio 7, 8 ir 9 dalyse nurodytas sąlygas;

h) *oficialiai bruceliozės neapimta valstybė narė* – valstybė narė, kuri atitinka A priedo II skirsnio 10, 11 ir 12 dalyse nurodytas sąlygas;

i) *bruceliozės neapimta galvijų banda* – galvijų banda, kuri atitinka A priedo II skirsnio 4, 5 ir 6 dalyse nurodytas sąlygas;

j) *oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimta banda* – banda, kuri atitinka D priedo I skyriaus A ir B skirsniuose nurodytas sąlygas;

k) *oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimta valstybė narė arba oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimtas valstybės narės regionas* – valstybė narė arba jos regionas, kurie atitinka D priedo I skyriaus E, F ir G skirsniuose nurodytas sąlygas;

l) *valstybinis veterinarijos gydytojas* – valstybės-narės kompetentingos institucijos paskirtas veterinarijos gydytojas;

m) *patvirtintas veterinarijos gydytojas* – bet koks veterinarijos gydytojas, kurį pagal šios direktyvos 14 straipsnio 3 dalies B punkto nuostatas patvirtina kompetentinga institucija;

n) *ligos, apie kurias privaloma pranešti* – E priedo I skyriuje išvardintos ligos;

o) *gyvūnų su rinkimo centras* – ūkiai, surinkimo centrai ir turgavietės, kuriuose galvijai ir kiaulės, kilę iš skirtingų ūkių, grupuojami į prekybai skirtas gyvūnų siuntas. Šie gyvūnų surinkimo centrai turi būti patvirtinti prekybos tikslais ir jie turi atitikti 11 straipsnyje nurodytus reikalavimus;

---

[1] OL L 47, 1980 2 21, p. 11. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 93/384/EEB (OL L 166, 1993 7 8, p. 34).
[2] OL L 47, 1980 2 21, p. 4. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/687/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 16).
[3] OL L 194, 1988 7 22, p. 10. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 93/60/EEB (OL L 186, 1993 7 28, p. 28).
[4] OL L 351, 1989 12 2, p. 34.
[5] OL L 224, 1990 8 18, p. 62. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.
[6] OL L 363, 1990 12 27, p. 51. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB.
[7] OL L 340, 1991 12 11, p. 17. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/29/EB (OL L 148, 1995 6 30, p. 52).
[8] OL L 355, 1992 12 5, p. 32. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.
[9] OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 94/370/EB (OL L 168, 1994 7 2, p. 31).

p) *regionas* – valstybės narės teritorijos dalis, kurios plotas yra ne mažesnis kaip 2000 km², kuriai taikoma kompetentingų institucijų kontrolė ir į kurią įeina bent vienas iš šių administracinių regionų:

— Belgija:	province/provincie
— Vokietija:	Regierungsbezirk
— Danija:	amt arba island
— Prancūzija:	département
— Italija:	provincia
— Liuksemburgas:	–
— Olandija:	rrv-kring
— Jungtinė Karalystė:	Anglija, Velsas ir Šiaurės Airija: county; Škotija: district arba island area
— Airija:	county
— Graikija:	νομός
— Ispanija:	provincia
— Portugalija:	kontinente: distrito; kitose Portugalijos teritorijose: região autónoma
— Austrija:	Bezirk
— Švedija:	än
— Suomija:	lääni/län;

q) *„prekiautojas“* – bet koks fizinis arba juridinis asmuo, kuris tiesiogiai arba netiesiogiai perka ir parduoda gyvūnus komerciniais pagrindais, kuris pastoviai jais prekiauja ir kuris per 30 dienų nuo gyvūnų pirkimo juos vėl parduoda arba perkelia iš vienų į kitas jam nepriklausančias patalpas, ir kuris atitinka 13 straipsnyje nurodytas sąlygas.

3 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad tik tie gyvūnai, kurie atitinka atitinkamas šios direktyvos sąlygas, gali būti išvežti iš jos teritorijos į kitos valstybės narės teritoriją.

2. Galvijai ir kiaulės, kuriems taikoma ši direktyva:

a) privalo būti pristatyti:
   — identifikacijos patikrinimui ir
   — klinikinei apžiūrai, kurią vykdo valstybinis veterinarijos gydytojas per 24 valandas nuo jų išvežimo, užtikrinant, kad nėra jokių klinikinių ligos požymių;

b) negali būti įsigyti ūkyje arba zonoje, kurioje dėl sveikatos priežasčių pagal Bendrijos ir (arba) nacionalinius įstatymus yra taikomi draudimai arba apribojimai, susiję su atitinkamomis gyvūnų rūšimis;

c) privalo būti identifikuoti, kaip nurodyta Direktyvoje 92/102/EEB;

d) negali būti skerdimui skirti gyvūnai, o taip pat priskiriami prie tokių gyvūnų, kuriems taikoma valstybės narės arba regiono užkrečiamų arba infekcinių ligų naikinimo programa;

e) privalo atitikti 4 ir 5 straipsnių nuostatas.

4 straipsnis

1. Galvijai ir kiaulės, kuriems taikoma ši direktyva, jokiu būdu negali kontaktuoti su kitais nei to paties sveikatos statuso porakanopiais gyvūnais po to, kai yra išvežami iš kilmės ūkio, ir iki tol, kol yra pristatomi į paskyrimo vietą.

2. Galvijai ir kiaulės, kuriems taikoma ši direktyva, turi būti pervežami tokiomis transporto priemonėmis, kurios atitinka Direktyvos 91/628/EEB reikalavimus bei šios direktyvos 12 straipsnio reikalavimus.

3. Taisyklės, kurios patvirtina vietas, kur gali būti atliekami valymo ir dezinfekavimo darbai, parengiamos 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

5 straipsnis

1. Vežant galvijus ir kiaules, kuriems taikoma ši direktyva, į paskyrimo vietą, kartu turi būti siunčiamas veterinarijos sertifikatas, atitinkantis F priede nurodytą pavyzdį. Sertifikatą sudaro vienas lapas, o, jeigu reikia daugiau lapų, jis turi būti taip sutvarkytas, kad visi lapai sudarytų vientisą ir nedalyjamą vienetą ir juose būtų nurodytas serijos numeris. Sertifikatas turi būti parengtas sveikatos patikrinimo dieną bent viena iš paskyrimo valstybės oficialių kalbų. Sertifikatas galioja 10 dienų po sveikatos patikrinimo.

2. Sveikatos patikrinimas, išduodant gyvūnų siuntai veterinarijos sertifikatą (o taip pat papildomas garantijas), gali būti vykdomas gyvūnų kilmės ūkyje arba gyvūnų surinkimo centre. Šiuo tikslu, kompetentinga institucija užtikrina, kad bet kokį veterinarijos sertifikatą parengtų valstybinis veterinarijos gydytojas, atlikus šios direktyvos numatytus inspektavimus, vizitacijas ir patikrinimus.

Tačiau:

a) gyvūnams, kurie yra atvežami iš patvirtintų gyvūnų surinkimo centrų, šis sertifikatas turi būti parengtas taip:
   — remiantis oficialiu dokumentu, kurį parašo gyvūnų kilmės ūkio valstybinis veterinarijos gydytojas ir kuriame pateikta visa reikalinga informacija, arba

— tinkamai parašytas ir gyvūnų kilmės ūkio valstybinio veterinarijos gydytojo patvirtintas dokumentas, parengtas pagal F priedo A ir B skyriuose nustatytą formą;

b) gyvūnams, kurie yra iš patvirtinto ūkio, kuriam taikoma 14 straipsnyje nurodyta priežiūros sistema, šis sertifikatas turi būti parengtas taip:

— remiantis oficialiu dokumentu, kurį parašo gyvūnų kilmės ūkio valstybinis veterinarijos gydytojas ir kuriame pateikta visa reikalinga informacija, arba

— tinkamai parašytas ir gyvūnų kilmės ūkio valstybinio veterinarijos gydytojo patvirtintas dokumentas, parengtas pagal F priedo A ir B skyriuose nustatytą formą.

Šiuo tikslu, valstybinis veterinarijos gydytojas, jei reikia, užtikrina, kad būtų įvykdytos Bendrijos teisės aktuose numatytos papildomos garantijos.

3. Gyvūnų surinkimo centro valstybinis veterinarijos gydytojas atlieka visus reikalingus atvežtų gyvūnų patikrinimus.

4. Valstybinis veterinarijos gydytojas, užpildantis veterinarijos sertifikato, kurio pavyzdys nurodytas F priede, D skyrių, užtikrina, kad sertifikato išdavimo dieną gyvūnų judėjimas būtų užfiksuotas *Animo* sistemoje.

5. Gyvūnai, kuriems taikoma ši direktyva, gali būti pervežami tranzitu per tarpinį gyvūnų surinkimo centrą, esantį kitos valstybės narės teritorijoje, prieš išsiunčiant juos į paskyrimo valstybę. Šiuo atveju, F priede nurodytą sertifikatą (įskaitant D skyrių) parengia valstybės narės, kurioje kilę gyvūnai, atsakingas valstybinis veterinarijos gydytojas. Valstybinis veterinarijos gydytojas, atsakingas už tranzitinį gyvūnų surinkimo centrą, išduoda paskyrimo valstybei narei veterinarijos sertifikatą, parengdamas antrą sertifikatą, nurodytą F priede, kuriame įrašomas pradinio sertifikato serijos numeris ir kuris pridedamas prie pirmojo sertifikato arba prie jo oficialiai patvirtintos kopijos. Šiuo atveju, bendras sertifikatų galiojimo laikas negali būti ilgesnis kaip tas, kuris yra nurodytas 1 dalyje.

6 straipsnis

1. Veisimui arba produkcijai skirti gyvūnai turi atitikti 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytas sąlygas, be to, šie gyvūnai:

— turi būti laikomi tame pačiame gyvūnų kilmės ūkyje 30 dienų prieš juos išvežant arba nuo gimimo, jeigu jiems yra mažiau kaip 30 dienų. Valstybinis veterinarijos gydytojas privalo, remdamasis oficialiu identifikacijos patikrinimu, nurodytu 3 straipsnio 2 dalies c punkte ir oficialiais dokumentais, įsitikinti, kad gyvūnai atitinka šią sąlygą, o taip pat – kad jie yra kilę iš Bendrijos teritorijos arba įvežti iš trečiosios valstybės nepažeidžiant Bendrijos teisės aktų, reglamentuojančių gyvūnų sveikatą.

Tačiau, jeigu gyvūnai vežami tranzitu per patvirtintą gyvūnų surinkimo centrą, esantį gyvūnų kilmės valstijos narės teritorijoje, laikotarpis, per kurį šie gyvūnai suvežami į vieną siuntą už jų kilmės ūkio ribų, negali būti ilgesnis kaip šešios dienos.

— gyvūnai, įvežami iš trečiosios valstybės į valstybę narę, kuri nėra galutinė paskyrimo vieta, turi būti kaip galima greičiau išvežti į paskyrimo valstybę narę kartu su sertifikatu, išduotu remiantis Direktyvos 91/496/EEB 7 straipsniu,

— gyvūnai, įvežti iš trečiosios valstybės, pristačius juos į paskyrimo vietą ir iki bet kokio tolesnio judėjimo, turi atitikti šios direktyvos reikalavimus, ir ypač laikymo trukmės reikalavimą, nurodytą pirmojoje įtraukoje; šių gyvūnų negalima perkelti į bandą, kol už atitinkamą ūkį atsakingas veterinarijos gydytojas įsitikins, kad jie negali pakenkti šio ūkio sveikatos būklei.

Jeigu gyvūnas iš trečiosios valstybės yra perkeliamas į ūkį, 30 dienų po jo perkėlimo negalima parduoti nei vieno šio ūkio gyvūno, nebent įvežtas gyvūnas laikomas atskirai nuo visų kitų ūkio gyvūnų.

2. Veisimui arba produkcijai skirti galvijai turi atitikti 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytas sąlygas, be to, šie gyvūnai:

a) turi būti iš oficialiai tuberkuliozės neapimtos galvijų bandos; jeigu jiems yra daugiau kaip šešios savaitės amžiaus, jie turi būti neigiamai reagavę į tuberkulinizaciją, atliktą30 dienų iki juos išvežant iš kilmės bandos pagal B priedo 32 poskyrio d punkto nuostatas;

Jeigu gyvūnai yra iš valstybės narės arba iš jos regiono, kurie nėra oficialiai apimti tuberkuliozės, arba iš valstybės narės arba jos regiono, kuriuose veikia patvirtinta priežiūros sistema, ši tuberkulinizacija nėra būtina;

b) nekastruotų gyvūnų, kurie yra iš oficialiai bruceliozės neapimtos galvijų bandos ir kuriems yra daugiau kaip 12 mėnesių amžiaus, atveju, per 30 dienų iki išvežant šiuos gyvūnus iš jų kilmės bandos turi būti atliekamas serumo agliutinacijos tyrimas (arba bet koks kitas tyrimas, patvirtintas Veterinarijos nuolatinio komiteto (SVC) nustatyta tvarka, priėmus atitinkamus protokolus) pagal C priedo A skirsnyje įtvirtintas nuostatas, ir šio tyrimo nustatytas brucelų skaičius turi būti mažesnis kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų (IU) viename mililitre.

Jeigu gyvūnai yra iš valstybės narės arba iš jos regiono, kuriuose nėra oficialiai bruceliozės apimtų gyvūnų, arba iš valstybės narės arba jos regiono, kuriuose veikia patvirtinta priežiūros sistema, jiems nėra būtina atlikti serumo agliutinacijos tyrimą (arba bet kokį kitą tyrimą, patvirtintą Veterinarijos nuolatinio komiteto nustatyta tvarka, priėmus atitinkamus protokolus);

c) turi būti iš oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimtos bandos ir, jeigu jiems yra daugiau kaip 12 mėnesių, jiems turi būti išaiškinta neigiama individualaus tyrimo reakcija, atlikus šį tyrimą 30 dienų iki juos išvežant iš kilmės bandos pagal D priede įtvirtintas nuostatas.

Jeigu gyvūnai yra iš valstybės narės arba iš jos regiono, kurie yra oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimti, arba iš valstybės narės arba jos regiono, kuriuose veikia patvirtinta priežiūros sistema, jiems nėra būtina atlikti šį tyrimą;

d) jokiu būdu negali kontaktuoti su galvijais, kurie atitinka tik 3 dalies reikalavimus, po to, kai juos išveža iš jų kilmės ūkio, ir iki tol, kol juos pristato į paskyrimo vietą.

3. Skerdimui skirti galvijai turi atitikti 3, 4 ir 5 straipsnių reikalavimus; be to, jie turi būti iš oficialiai tuberkuliozės ir enzootinės galvijų leukozės neapimtų bandų, o nekastruoti galvijai turi būti iš oficialiai bruceliozės neapimtų bandų.

Tačiau iki 1999 m. gruodžio 31 d. paskyrimo valstybės gali suteikti Ispanijai bendrąsias arba ribotas licencijas, leidžiančias įvežti į jų teritorijas skerdimui skirtus gyvūnus, kurie nėra iš oficialiai tuberkuliozės, enzootinės galvijų leukozės ir bruceliozės neapimtų bandų, jeigu:

— per 30 dienų iki pakrovimo jiems buvo išaiškinta neigiama reakcija, atlikus atitinkamus tyrimus, nurodytus B, C ir D prieduose,

— įvežus į paskyrimo valstybę, jie pristatomi tiesiai į skerdyklą ir paskerdžiami kaip galima greičiau pagal gyvūnų sveikatos reikalavimus, bet ne vėliau kaip 72 valandos nuo jų įvežimo.

7 straipsnis

Skerdimui skirti gyvūnai, kuriuos įvežus į paskyrimo valstybę:

— veža į skerdyklą, turi būti paskersti kaip galima greičiau pagal gyvūnų sveikatos reikalavimus, bet ne vėliau kaip per 72 valandas nuo jų įvežimo, arba

— veža į patvirtintą gyvūnų surinkimo centrą, turi būti po pardavimo perkelti tiesiai į skerdyklą ir ten paskersti kaip galima greičiau pagal gyvūnų sveikatos reikalavimus, bet ne vėliau kaip per tris darbo dienas nuo jų pristatymo į gyvūnų surinkimo centrą. Šie gyvūnai jokiu būdu negali kontaktuoti su kitais nei šios direktyvos sąlygas atitinkančiais porakanopiniais gyvūnais po to, kai juos pristato į gyvūnų surinkimo centrą, ir iki tol, kol juos atveža į skerdyklą.

8 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad apie bet kokius įtariamus susirgimus, nurodytus E priedo I dalyje, būtų privalomai ir nedelsiant pranešta kompetentingai institucijai.

Pradedant 1999 m., iki kiekvienų metų gegužės 31 d. kiekviena valstybė narė pateikia Komisijai išsamią informaciją apie E priedo I dalyje nurodytų susirgimų bei apie kitų susirgimų, kurie papildomai nurodomi Bendrijos teisės aktuose, atvejus, šios valstybės narės teritorijoje išaiškintus per ankstesnius kalendorinius metus, įskaitant išsamią informaciją apie vykdomas ligų kontrolės ir naikinimo programas. Ši informacija yra pagrįsta vienodais kriterijais, kurie nustatomi 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Komisija pateikia šią informaciją valstybėms narėms per Veterinarijos nuolatinį komitetą, ir ypač gali ją panaudoti ryšium su A ir D prieduose nurodytais sprendimais.

9 straipsnis

1. Valstybė narė, vykdanti privalomą nacionalinę kontrolės programą, taikomą vienai iš E priedo II dalyje nurodytų užkrečiamų ligų visoje savo teritorijoje arba jos dalyje, gali pateikti šią programą Komisijai, ypač nurodydama šiuos duomenis:

— ligos paplitimą valstybėje narėje,

— programos vykdymo priežastis, atsižvelgiant į ligos pavojingumą ir galimą programos naudą, palyginus su jos vykdymo kaštais,

— geografinę zoną, kurioje bus vykdoma programa,

— sveikatos statuso kategorijas, taikomus gyvūnų ūkiams, kiekvienos kategorijas normas ir tyrimų atlikimo tvarką,

— programos kontrolės, kurios rezultatai turi būti bent kartą per metus pateikiami Komisijai, vykdymo tvarką,

— veiksmus, kurių reikėtų imtis, jeigu dėl kokios nors priežasties gyvūnų ūkis praranda savo sveikatos statusą,

— priemones, kurių reikėtų imtis, jeigu pagal programos nuostatas atliekamų tyrimų rezultatai yra teigiami.

2. Komisija išnagrinėja valstybių narių pateiktas programas. 1 dalyje nurodytos programos gali būti patvirtintos pagal 1 dalyje išvardintus kriterijus 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Papildomos bendrosios arba ribotos garantijos, kurios gali būti taikomos Bendrijos vidaus prekybai, yra apibrėžiamos pagal tą pačią procedūrą ir tuo pačiu metu, kai tvirtinamos programos, arba ne vėliau kaip trys mėnesiai po jų patvirtinimo. Šios garantijos negali viršyti garantijų, kurias taiko valstybė narė savo teritorijoje.

3. Valstybių narių pateiktos programos gali būti pataisytos arba papildytos 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Jau patvirtintų programų pataisymai ir papildymai arba patvirtinti 2 dalyje nustatyta tvarka, tvirtinami pagal tą pačią procedūrą.

10 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė mano, kad jos teritorijoje arba jos teritorijos dalyje gyvūnai neserga viena iš E priedo II dalyje nurodytų ligų, ji pateikia Komisijai atitinkamus tai patvirtinančius dokumentus, ypač nurodant šiuos duomenis:

— ligos pobūdį ir jos atvejus valstybės narės teritorijoje,

— priežiūros tyrimų, pagrįstų serologiniais, mikrobiologiniais, patologiniais arba epidemiologiniais tyrimais, o taip pat įstatymo numatytu įpareigojimu pranešti apie susirgimą kompetentingoms institucijoms, rezultatus,

— priežiūros vykdymo laikotarpį,

— jeigu reikia, laikotarpį, kada buvo draudžiama vykdyti vakcinaciją nuo ligos, ir geografinę zoną, kuriai buvo taikomas šis draudimas,

— priemones, patvirtinančias, kad gyvūnai šia liga neserga.

2. Komisija išnagrinėja valstybių narių pateiktus dokumentus. Papildomos bendrosios arba specifinės garantijos, kurios gali būti taikomos Bendrijos vidaus prekybai, apibrėžiamos 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Šios garantijos negali viršyti garantijų, kurias valstybė narė taiko savo teritorijoje.

3. Atitinkama valstybė narė praneša Komisijai apie bet kokius 1 dalyje nurodytos informacijos pakitimus, susijusius su liga, ir ypač apie naujus ligos protrūkius. Atsižvelgiant į tokį pranešimą, 2 dalyje apibrėžtos garantijos gali būti pataisytos arba panaikintos 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

11 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad, gaunant kompetentingos institucijos patvirtinimą, gyvūnų surinkimo centrai atitiktų bent šias sąlygas:

a) juos turi kontroliuoti valstybinis veterinarijos gydytojas, kuris užtikrina, kad visų pirma būtų vykdomos 4 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos;

b) jie turi būti teritorinėje zonoje, kurioje nėra taikomi draudimai arba apribojimai pagal atitinkamus Bendrijos teisės aktus ir (arba) nacionalinius teisės aktus;

c) prieš naudojant, jie turi būti valomi ir dezinfekuojami pagal valstybinio veterinarijos gydytojo reikalavimus;

d) atsižvelgiant į talpumą, juose turi būti:

— patalpos, naudojamos tik kaip gyvūnų surinkimo centras,

— tinkami įrengimai gyvūnų pakrovimui ir iškrovimui, bei tinkamos patalpos, atitinkančios reikiamus standartus, gyvūnų laikymui, girdymui, šėrimui ir būtinai priežiūrai; šie įrengimai ir patalpos turi būti lengvai išvalomi ir dezinfekuojami,

— tinkamos patalpos inspektavimui,

— tinkamos patalpos gyvūnų izoliavimui,

— tinkami patalpų ir sunkvežimių valymo ir dezinfekavimo įrengimai,

— tinkamos patalpos laikyti pašarus, pakratus ir mėšlą,

— tinkama nuotekų surinkimo sistema,

— patalpos, kuriuose galėtų dirbti valstybinis veterinarijos gydytojas;

e) jie turi priimti tik tuos gyvūnus, kurie yra identifikuoti ir kurie yra iš oficialiai tuberkuliozės, bruceliozės ir leukozės neapimtų bandų, arba skerdimui skirtus gyvūnus, kurie atitinka šios direktyvos nuostatas ir ypač 6 straipsnio 3 dalies nuostatas. Šiuo tikslu, priimant gyvūnus, centro savininkas arba už centrą atsakingas asmuo, užtikrina, kad gyvūnai būtų tinkamai identifikuoti ir kad turėtų sveikatos dokumentus arba tinkamus sertifikatus, reikalingus atitinkamai gyvūnų rūšiai ir kategorijai;

f) jie turi būti reguliariai tikrinami, siekiant įsitikinti, kad toliau vykdomos patvirtinimui gauti nustatytos sąlygos.

2. Gyvūnų surinkimo centro savininkas arba už centrą atsakingas asmuo privalo, remdamasi lydimaisiais dokumentais apie gyvūnus arba jų identifikacijos numeriais arba žymėjimais, įrašyti į registracijos knygą arba duomenų bazę šią informaciją ir ją saugoti mažiausiai trejus metus:

— savininko vardą ir pavardę (pavadinimą), galvijų kilmę, atvežimo ir išvežimo datas, galvijų skaičių ir identifikacijos numerius arba į centrą atvežtų kiaulių kilmės ūkio arba kilmės bandos registracijos numerį ir numatomą paskyrimo vietą,

— vežėjo registracijos numerį ir sunkvežimio, kuris atveža ir išveža gyvūnus, registracijos numerį.

3. Kompetentinga institucija kiekvienam patvirtintam gyvūnų surinkimo centrui išduoda patvirtinimo numerį. Patvirtinimas gali būti išduotas tam tikrai gyvūnų rūšiai arba gyvūnams, skirtiems veisimui arba produkcijai, arba skerdimui skirtiems gyvūnams. Kompetentinga institucija pateikia Komisijai patvirtintų gyvūnų surinkimo centrų sąrašą ir praneša apie bet kokius šio sąrašo pakeitimus ir patikslinimus. Komisiją pateikia šią informaciją valstybėms narėms per Veterinarijos nuolatinį komitetą.

4. Kompetentinga institucija gali sustabdyti arba atšaukti patvirtinimą, jeigu nesilaikoma šio straipsnio reikalavimų arba kitų šios direktyvos arba kitų direktyvų atitinkamų nuostatų, susijusių su sveikatos apribojimais. Patvirtinimas gali būti sugrąžintas, jeigu kompetentinga institucija įsitikina, kad gyvūnų surinkimo centras visiškai atitinka visas šios direktyvos atitinkamas nuostatas.

5. Kompetentinga institucija užtikrina, kad gyvūnų surinkimo centrai dirbdami turėtų pakankamai patvirtintų veterinarijos gydytojų, vykdančių visas nustatytas pareigas.

6. Bet kokios detalios taisyklės, reikalingos, kad ši direktyva būtų vienodai taikoma, priimamos 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

12 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad vežėjai, nurodyti Direktyvos 91/628/EEB 5 straipsnyje, atitiktų šiuos papildomus reikalavimus:

a) gyvūnų pervežimui naudojamos transporto priemonės turi būti:

— tokios konstrukcijos, kad gyvūnų ekskrementai, pakratai arba pašarai negalėtų ištekėti arba iškristi iš transporto priemonės,

— nedelsiant išvalytos ir dezinfekuotos po kiekvieno pervežimo arba nuo bet kokių produktų, kurie galėtų pakenkti gyvūnų sveikatai, o taip pat – jei reikia – prieš kiekvieną gyvūnų pakrovimą, naudojant kompetentingos institucijos oficialiai patvirtintas dezinfekavimo priemones,

b) arba turėti tinkamas kompetentingos institucijos patvirtintas valymo ir dezinfekavimo įrengimus, įskaitant pakratų ir mėšlo laikymo patalpas, arba pateikti dokumentus, įrodančius, kad šias operacijas atlieka kompetentingos institucijos patvirtinta trečioji šalis.

2. Vežėjas privalo užtikrinti, kad kiekvienai transporto priemonei, naudojamai gyvūnų pervežimams, būtų vedamas registracijos žurnalas, kuriame įrašoma bent ši informaciją ir kuris saugomas mažiausiai trejus metus:

i) pakrovimo vietos ir datos, ūkio arba gyvūnų suvežimo, kur pakraunami gyvūnai, centro vardas ir pavardė arba pavadinimas ir adresas;

ii) pristatymo vietos ir datos, gavėjo (-ų) vardas ir pavardė arba pavadinimas ir adresas;

iii) vežamų gyvūnų rūšys ir skaičius;

iv) dezinfekavimo data ir vieta;

v) duomenys apie lydimuosius dokumentus (serijos numeris ir kt.).

3. Vežėjai užtikrina, kad pervežamų gyvūnų siunta jokiu būdu nekontaktuotų su žemesnio sveikatos statuso gyvūnais po to, kai jie išvežami iš kilmės ūkio arba surinkimo centro, ir iki tol, kol juos pristato į paskyrimo vietą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad vežėjai raštu įsipareigotų visų pirma, jog:

— bus imtasi visų reikalingų priemonių, kad būtų vykdoma ši direktyva ir ypač šio straipsnio nuostatos, susijusios su tinkamais lydimaisiais dokumentais,

— gyvūnų pervežimas bus patikėtas darbuotojams, pasižymintiems reikiamais sugebėjimais, profesine kompetencija ir žiniomis.

5. Jeigu šio straipsnio nuostatų nėra laikomasi, *mutatis mutandis* taikomi direktyvos 91/628/EEB 18 straipsnio reikalavimai, susiję su gyvūnų sveikata.

13 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi prekiautojai būtų kompetentingos institucijos užregistruoti, patvirtinti ir kad jiems būtų suteiktas patvirtinimo numeris; be to, prekiautojai privalo vykdyti bent šiuos reikalavimus:

a) jie gali prekiauti tik identifikuotais gyvūnais, kurie yra iš oficialiai tuberkuliozės, bruceliozės ir leukozės neapimtų bandų, arba skerdimui skirtais gyvūnais, kurie atitinka šios direktyvos sąlygas ir ypač 6 straipsnio 3 dalies sąlygas. Dėl to prekiautojas privalo užtikrinti, kad gyvūnai būtų tinkamai identifikuoti ir kad prie jų būtų pridėti atitinkamai rūšiai būtini sveikatos dokumentai.

Tačiau kompetentinga institucija gali leisti prekybą identifikuotais gyvūnais, kurie neatitinka pirmojoje dalyje nurodytų sąlygų, jeigu jie yra pristatomi tiesiai į skerdyklą, esančią šių gyvūnų kilmės valstybės narės teritorijoje, nepervežant gyvūnų per jokius jų įrenginius, kad skerdykloje jie būtų nedelsiant paskersti, užkertant kelią ligų plitimui. Būtina imtis reikalingų priemonių, kad šie gyvūnai, atvežus juos į skerdyklą, nekontaktuotų su kitais gyvūnais ir kad jie būtų paskersti atskirai nuo kitų gyvūnų;

b) prekiautojas privalo, remiantis lydimaisiais dokumentais apie gyvūnus arba jų identifikacijos numeriais arba žymėjimais, įrašyti į registracijos knygą arba duomenų bazę šią informaciją ir ją saugoti mažiausiai trejus metus:

— savininko vardą ir pavardę (pavadinimą), galvijų kilmę, pirkimo datą, skaičių ir identifikacijos numerius arba nupirktų kiaulių kilmės ūkio arba kilmės bandos registracijos numerį,

— vežėjo registracijos numerį ir sunkvežimio, kuris atveža ir išveža gyvūnus, registracijos numerį,

— pirkėjo vardą ir pavardę (pavadinimą) ir gyvūnų paskyrimo vietą,

— maršruto kopijas ir (arba) (jei reikia) veterinarijos sertifikato serijos numerį;

c) jeigu prekiautojas laiko gyvūnus savo patalpose, jis privalo užtikrinti, kad:

— darbuotojai, kurie atsako už gyvūnus, būtų specialiai apmokinti taikyti šios direktyvos nuostatas ir tinkamai prižiūrėti gyvūnus,

— valstybinis veterinarijos gydytojas, jeigu reikia, reguliariai vykdytų gyvūnų kontrolę ir tyrimus, o taip pat, kad būtų imtasi visų reikalingų priemonių, užkertant kelią ligos plitimui.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visos prekiautojo verslui naudojamos patalpos būtų registruotos ir kad kompetentinga institucija joms išduotų patvirtinimo numerį; be to, valstybės narės užtikrina, kad šios patalpos atitiktų bent šias sąlygas:

a) jas turi kontroliuoti valstybinis veterinarijos gydytojas;

b) jos turi būti tokioje zonoje, kuriai pagal atitinkamus Bendrijos teisės aktus arba nacionalinius teisės aktus nėra taikomi draudimai arba apribojimai;

c) jose turi būti:

— tinkamos ir pakankamo talpumo patalpos ir ypač inspektavimo ir izoliavimo patalpos, kad galima būtų izoliuoti visus gyvūnus, įvykus užkrečiamos ligos protrūkiui,

— tinkami įrengimai gyvūnų iškrovimui ir, jeigu reikia, tinkamos patalpos, atitinkančios reikiamus standartus, gyvūnų laikymui, girdymui, šėrimui ir būtinai priežiūrai; šie įrengimai ir patalpos turi būti lengvai išvalomi ir dezinfekuojami,

— tinkamos patalpos priimti pakratus ir mėšlą,

— tinkama nuotekų surinkimo sistema;

d) prieš naudojant, jos turi būti valomos ir dezinfekuojamos pagal valstybinio veterinarijos gydytojo reikalavimus.

3. Kompetentinga institucija gali sustabdyti arba atšaukti patvirtinimą, jeigu nesilaikoma šio straipsnio reikalavimų arba kitų šios direktyvos arba kitų direktyvų atitinkamų nuostatų, susijusių su sveikatos apribojimais. Patvirtinimas gali būti sugrąžintas, jeigu kompetentinga institucija įsitikina, kad prekiautojas visiškai atitinka visas šios direktyvos atitinkamas nuostatas.

4. Kompetentinga institucija turi nuolat inspektuoti, siekdama įsitikinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio reikalavimų.

14 straipsnis

1. Valstybės narės kompetentinga institucija gali įvesti priežiūros sistemą.

Priežiūros sistema privalo apimti bent šiuos elementus:

— bandas,

— ūkio savininką arba bet kurį kitą už ūkį atsakingą fizinį arba juridinį asmenį,

— patvirtintą veterinarijos gydytoją arba už ūkį atsakingą valstybinį veterinarijos gydytoją,

— valstybės narės oficialią veterinarijos tarnybą,

— oficialią veterinarinės diagnostikos laboratoriją arba bet kokią kitą kompetentingos institucijos patvirtintą laboratoriją,

— kompiuterizuotą duomenų bazę.

Valstybiniai veterinarijos gydytojai, atsakingi už skerdyklų ir patvirtintų gyvūnų surinkimo centrų darbą, taip pat turi būti susiję su priežiūros sistema.

2. Priežiūros sistemos pagrindiniai tikslai yra oficiali ūkų klasifikacija, klasifikacijos palaikymas nuolatinių inspektavimų pagalba, epidemiologinių duomenų rinkimas ir ligų stebėjimo bei kontrolės vykdymas, užtikrinant, kad būtų vykdomos visos šios ir kitų direktyvų nuostatos, taikomos sveikatos apribojimams.

Ši priežiūros sistema yra privaloma visiems ūkiams, esantiems valstybės narės, kurioje veikia ši sistema, teritorijoje. Tačiau kompetentinga institucija gali leisti įvesti tokią sistemą valstybės teritorijos dalyje, į kurią įeina vienas arba keletas 2 straipsnio 2 dalies p punkte apibrėžtų gretimų regionų. Kai taikomas ši nukrypti leidžianti nuostata, gyvūnų pervežimas į šią teritorijos dalį iš kitų regionų, neįeinančių į priežiūros sistemą, yra vykdomas pagal šios direktyvos nuostatas.

Kompetentinga institucija nustato patvirtintų veterinarijos gydytojų, už ūkių atsakingų asmenų arba ūkių savininkų ir kitų priežiūros sistemos dalyvių teises ir pareigas, įskaitant asmenų, atsakingų už veterinarijos sertifikatų išdavimą, teises ir pareigas.

3. Kompetentinga institucija užtikrina, kad 2 dalyje nurodyti įsipareigojimai apimtų bent šiuos dalykus:

A. Kiekvienas ūkio savininkas arba už ūkį atsakingas asmuo privalo:

i) pasirašyti paslaugų sutartį arba kitą juridinį dokumentą su kompetentingos institucijos patvirtintu veterinarijos gydytoju;

ii) nedelsiant iškviesti patvirtintą veterinarijos gydytoją, kuris yra atsakingas už ūkį, įtarus infekcinę ligą arba bet kokį kitą susirgimą, apie kuriuos būtina pranešti;

iii) pranešti patvirtintam veterinarijos gydytojui apie visus į ūkį atvežtus gyvūnus;

iv) prieš perkeliant gyvūnus į ūkį, juos izoliuoti, kad patvirtintas veterinarijos gydytojas galėtų patikrinti ūkio sveikatos statusą, atlikdamas, jeigu reikia, būtinus tyrimus.

B. 2 straipsnio 2 dalies m punkte nurodyti valstybiniai veterinarijos gydytojai yra kompetentingos institucijos kontroliuojami ir privalo atitikti žemiau išvardintus reikalavimus.

Jie privalo:

i) atitikti veterinarijos profesijos reikalavimus;

ii) neturėti finansinių interesų arba šeimyninių ryšių su ūkio savininku arba už ūkį atsakingu asmeniu;

iii) gerai išmanyti apie atitinkamos rūšies gyvūnų sveikatą. Todėl jie privalo:

— nuolat tobulinti savo žinias, ypač apie atitinkamus sveikatai taikomus norminius aktus,

— atitikti kompetentingos institucijos nustatytus reikalavimus, užtikrinant tinkamą sistemos funkcionavimą,

— teikti ūkio savininkui arba už ūkį atsakingam asmeniui informaciją ir pagalbą, kad būtų imtasi visų priemonių užtikrinant atitinkamą ūkio sveikatos statusą, visų pirma remiantis suderintomis su kompetentinga institucija programomis,

— užtikrinti, kad būtų laikomasi reikalavimų, susijusių su:

i) bandos gyvūnų, perkeltų į bandą gyvūnų ir gyvūnų, kuriais prekiaujama, identifikacija ir sveikatos sertifikavimu;

ii) privalomais pranešimais apie infekcines gyvūnų ligas ir bet kokį kitą rizikos faktorių, susijusį su gyvūnų sveikata arba gerove ir žmogaus sveikata;

iii) kaip įmanoma tikslesniu gyvūnų mirties priežasties nustatymu, o taip pat jų paskyrimo vietos nustatymas;

iv) tinkamomis bandos ir gyvulininkystės ūkių higienos sąlygomis.

Kiekviena valstybė narė gali apriboti veterinarijos gydytojų prižiūrimų ūkių skaičių arba teritoriją, jeigu būtina tinkamam priežiūros sistemos funkcionavimui.

Kompetentinga institucija parengia patvirtintų veterinarijos gydytojų ir patvirtintų ūkių, įeinančių į priežiūros sistemą, sąrašus. Jeigu kompetentinga institucija nustato, kad šios sistemos dalyvis neatitinka aukščiau išvardintų sąlygų, ji sustabdo arba atšaukia patvirtinimą, neužkertant galimybės skirti baudas.

C. Kompiuterinėje duomenų bazėje turi būti bent tokia informacija:

1) apie kiekvieną gyvulį:

— identifikacijos kodas,

— gimimo data,

— lytis,

— veislė arba gyvūno spalva,

— motinos identifikacijos kodas arba, jeigu gyvūnas yra įvežtas iš trečiosios valstybės, identifikacijos numeris, išduotas, atlikus patikrinimą, remiantis Direktyvos 91/102/EEB nuostatomis, ir atitinkantis kilmės identifikacijos numerį,

— ūkio, kuriame gimė gyvūnas, identifikacijos numeris,

— visų ūkių, kuriuose buvo laikomas gyvūnas, identifikacijos numeriai ir visų gyvūno perkėlimų į kitus ūkius datos,

— mirties arba paskerdimo data;

2) apie kiekvieną ūkį:

— identifikacijos numeris, kurį sudaro ne daugiau kaip 12 ženklų (be valstybės kodo),

— savininko vardas ir pavardė (pavadinimas) bei adresas;

3) iš duomenų bazės bet kokiu metu turi būti galima gauti šiuos duomenis:

— visų ūkyje laikomų galvijų identifikacijos numerius arba, kiaulių atveju, kilmės ūkio arba kilmės bandos registracijos numerį ir, jei reikia, veterinarijos sertifikato numerį,

— kiekvieno galvijo perkėlimų į kitą ūkį sąrašą, pradedant nuo ūkio, kuriame gyvūnas gimė, arba, jeigu gyvūnas yra įvežtas iš trečiosios valstybės, nuo importuojančio ūkio; kiaulių atveju, paskutinio ūkio arba paskutinės bandos registracijos numerį, arba, jeigu gyvūnai yra įvežami iš trečiosios valstybės, importuojančio ūkio registracijos numerį.

Šie duomenys laikomi duomenų bazėje trejus metus po galvijo mirties arba, kiaulių atveju, trejus metus nuo įrao padarymo dienos.

Tačiau kiaulėms taikomi tik 2 ir 3 dalių nuostatos.

4. Visi priežiūros sistemos dalyviai, išskyrus nurodytus 3A ir B dalyse, yra atskaitingi kompetentingai institucijai. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija atsako už priežiūros sistemos įvedimą ir nuolat tikrina, ar ji tinkamai veikia.

5. Valstybės narės, kurios pagal 1–4 dalių nuostatas įveda priežiūros sistemą ne trumpesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui, kreipiasi į Komisiją, kad pastaroji patvirtintų šią priežiūros sistemą 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

Šiuo tikslu Komisija išnagrinėja valstybių narių pateiktus dokumentus.

Komisijos ekspertai patvirtina priežiūros sistemą, taikant auditų sistemą. Jeigu audito rezultatai yra palankūs, Komisija pateikia Veterinarijos nuolatiniam komitetui ataskaitą ir atitinkamus pasiūlymus per 90 dienų nuo paraiškos gavimo.

Jeigu nurodomi daugkartiniai pažeidimai, Komisijai arba vienai arba daugiau valstybių narių paprašius, galima sustabdyti priežiūros sistemos patvirtinimą 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Valstybės narės, visoje savo teritorijoje įvedusios patvirtintą priežiūros sistemą pagal šį straipsnį, gali netaikyti 3 straipsnio 2 dalies a punkto antrosios įtraukos nuostatos jų teritorijoje vykstantiems gyvūnų judėjimams, nurodytiems šioje direktyvoje.

7. Ne vėliau kaip iki 1999 m. gruodžio 31 d., remdamasi Komisijos ataskaita ir pasiūlymais ir priimdama sprendimą kvalifikuota balsų dauguma, Taryba išnagrinėja šio straipsnio nuostatas, atsižvelgiant į įgytą patirtį bei siekiant šių nuostatų pakeitimo ir patikslinimo, ir, jei reikia, jų taikymo išplėtimo visoms valstybėms narėms.

8. Priežiūros sistema yra finansuojama, vykdant Direktyvos 85/73/EEB pataisytą B priedą ([1]), remiantis Direktyvos 96/43/EB 8 straipsnio nuostatomis.

15 straipsnis

1. Valstybės narės imasi atitinkamų ypatingų priemonių, kad būtų nubausti visi fiziniai ir juridiniai asmenys, pažeidę šią direktyvą.

2. Jeigu nustatoma, kad šios direktyvos nuostatos nėra arba nebuvo vykdomos, kompetentinga institucija, esanti vietovėje, kur įvyko šis pažeidimas, turi imtis tinkamų priemonių, kad apsaugotų gyvūnų sveikatą ir užkirstų kelią ligos plitimui.

Atsižvelgiant į aplinkybes, kompetentingos institucijos gali imtis būtinų veiksmų, užtikrinant šiuos dalykus:

a) kad gyvūnai būtų pervežti į paskyrimo vietą arba sugrąžinti į jų išvykimo vietą trumpiausiu keliu, jeigu šie veiksmai nesukelia pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei;

([1]) OL L 32, 1985 2 5, p. 14. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/43/EB (OL L 162, 1996 7 1, p. 1).

b) kad gyvūnai būtų laikomi tinkamose patalpose ir būtų tinkamai prižiūrimi, jeigu jų pervežimas sustabdomas;

c) kad gyvūnai būtų paskersti. Tolesnę paskerstų gyvūnų paskyrimo vietą ir panaudojimą reglamentuoja:
   — Direktyvos 64/433/EEB [1] nuostatos arba
   — Direktyvos 90/667/EEB nuostatos, jeigu negalima nustatyti gyvūnų sveikatos statuso arba jeigu paskersti gyvūnai gali pakenkti gyvūnų arba žmonių sveikatai. Tačiau jeigu taikomos Direktyvos 90/667/EEB nuostatos, savininkui arba jo agentui gali būti suteiktas laikotarpis suderinimui, prieš taikant šią direktyvą. Šiuo atveju, taikomos šio straipsnio 3 dalies nuostatos.

3. Gyvūnų paskyrimo valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama praneša gyvūnų kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai apie bet kokius nustatytus šios direktyvos pažeidimus.

Pagal Direktyvos 89/608/EEB nuostatas valstybės narės suteikia viena kitai abipusę pagalbą, taikant šią direktyvą, visų pirma kad būtų užtikrintas ypač šio straipsnio nuostatų vykdymas.

4. Šis straipsnis nepakeičia nacionalinių nuostatų dėl baudžiamųjų sankcijų taikymo.

16 straipsnis

1. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma pataiso A, D (I skyrių), E ir F priedus, ypač jei šios pataisos yra susijusios su technologine ir moksline pažanga.

B, C ir D (II skyrius) priedus pataiso Komisija 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

Tačiau:

a) Komisija pateikia Tarybai pasiūlymą dėl A ir D (I skyriaus) priedų pakeitimo, juos patikslinant, iki 1997 m. liepos 1 d.; jeigu reikia, ši procedūra yra taip pat taikoma pataisant F priedą. Taryba priima sprendimą dėl pasiūlymo kvalifikuota balsų dauguma iki 1998 m. sausio 1 d.;

b) iki 1998 m. birželio 30 d., remdamasi Veterinarijos mokslinio komiteto išvadomis ir veikdama 17 straipsnyje nustatyta tvarka, Komisija patikslina ir, jei reikia, pataiso B, C ir D (II skyrius) priedus, pritaikant juos mokslo pažangai.

2. Ne vėliau kaip iki 1999 m. gruodžio 31 d., remdamasi Komisijos ataskaita ir tinkamais pasiūlymais, dėl kurių sprendimą priima kvalifikuota balsų dauguma, Taryba peržiūri šios direktyvos nuostatas, atsižvelgdama į įgytą patirtį ir siekdama šių nuostatų pakeitimo ir patikslinimo, kad jos atitiktų taisykles dėl vidaus rinkos sukūrimo.

17 straipsnis

Jeigu daroma nuoroda į šiame straipsnyje nustatytą procedūrą, Veterinarijos nuolatinis komitetas, įsteigtas Sprendimu 68/361/EEB [2], veikia Direktyvos 89/662/EEB [3] 18 straipsnyje nustatytas taisykles.

18 straipsnis

Valstybės narės, neįvedusios patvirtintos priežiūros sistemos, užtikrina, kad nuo 1999 m. gruodžio 31 d. būtų sukurta ir veiktų kompiuterinė duomenų bazė, atitinkanti 14 straipsnio nuostatas.

19 straipsnis

Direktyvos 90/425/EEB nustatytos taisyklės taikomos visų pirma patikrinimams, atliekamiems gyvūnų kilmės vietoje, o taip pat patikrinimų, vykdomų paskyrimo valstybėje, organizavimui ir užtikrinimui, bei vykdomoms apsaugos priemonėms.

20 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

---

[1] OL 121, 1964 7 29, p. 2012/64. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/23/EB (OL L 243, 1995 10 11, p. 7).

[2] OL L 255, 1968 10 18, p. 23.

[3] OL L 395, 1989 12 30, p. 13. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB (OL L 62, 1993 3 15, p. 49).

A PRIEDAS

I. **Oficialiai tuberkuliozės neapimta galvijų banda**

1. Laikoma, kad galvijų banda oficialiai nėra tuberkuliozės apimta, jeigu:

a) visi gyvūnai neturi klinikinių tuberkuliozės požymių;

b) visiems gyvūnams, kuriems yra daugiau kaip šešios savaitės, turi būti bent du kartus neigiamai reagavę į tuberkulinizaciją, atliktą pagal B priedo reikalavimus, iš kurių pirmoji daroma šeši mėnesiai po bet kokios infekcijos likvidavimo bandoje, o antroji – dar po šešių mėnesių; arba, jeigu bandoje yra vien tik gyvūnai, kilę iš oficialiai tuberkuliozės neapimtų bandų, pirmasis tyrimas daromas ne anksčiau kaip 60 dienų po visų gyvūnų perkėlimo į šią bandą, o antrasis gali būti nedaromas;

c) padarius pirmąjį tyrimą, nurodytą b punkte, į bandą negali būti perkeltas nei vienas galvijas, vyresnis nei šeios savaitės, nebent jis yra neigiamai reagavęs į tuberkulinizaciją, atliktą ir įvertintą pagal B priedo reikalavimus 30 dienų iki arba 30 dienų po gyvūno perkėlimo į bandą.

Šis tyrimas nėra privalomas valstybėse narėse arba valstybės narės regione, kuriuose tuberkuliozės apimtos galvijų bandos sudaro mažiau kaip 0,2 % visų bandų, arba jeigu gyvūnas yra kilęs iš oficialiai tuberkuliozės neapimtos bandos.

2. Galvijų banda išlaiko oficialiai tuberkuliozės neapimtos bandos statusą, jeigu:

a) toliau vykdomos 1 punkto a ir c papunkčių sąlygos;

b) visi į ūkį atvežti gyvūnai yra iš oficialiai tuberkuliozės neapimtų bandų;

c) visiems ūkio gyvūnams, išskyrus veršelius, kuriems yra mažiau kaip šešios savaitės amžiaus ir kurie yra gimę šiame ūkyje, kas metai daromas įprastinis tuberkulino tyrimas pagal B priedo reikalavimus.

Tačiau valstybėje narėje arba valstybės narės teritorijos dalyje, kurioje visose galvijų bandose yra taikomos oficialios kovos su tuberkulioze priemonės, Komisija gali 17 straipsnyje nustatyta tvarka pakeisti įprastinių tyrimų dažnumą šiais atvejais:

— jeigu tuberkulioze užsikrėtusios galvijų bandos sudaro vidutiniškai mažiau kaip 1 % visų bandų per pastaruosius dvejus kasmetinius priežiūros laikotarpius, pertrauka tarp įprastinių bandos tyrimų gali būti padidinta iki dvejų metų,

— jeigu užsikrėtusių galvijų bandos sudaro vidutiniškai mažiau kaip 0,2 % visų bandų per pastaruosius dvejus dvimetinius priežiūros laikotarpius, pertrauka tarp įprastinių bandos tyrimų gali būti padidinta iki trejų metų,

— jeigu užsikrėtusių galvijų bandos sudaro vidutiniškai mažiau kaip 0,1 % visų bandų per pastaruosius dvejus trimetinius priežiūros laikotarpius, pertrauka tarp įprastinių bandos tyrimų gali būti padidinta iki ketverių metų ir (arba) gyvūnų amžius, kai jiems būtina atlikti šiuos tyrimus, gali būti padidintas iki 24 mėnesių.

Komisija gali 17 straipsnyje nustatyta tvarka nuspręsti, kad įprastiniai tuberkulino tyrimai būtų daromi dažniau, jeigu padidėja gyvūnų sergamumas.

Jeigu valstybė narė naudoja galvijų identifikacijos ir registracijos sistemą, kuri numato valstybės narės teritorijoje kilusių ir pervežamų bandų identifikaciją, ir jeigu užsikrėtusios bandos sudaro vidutiniškai mažiau kaip 0,1 % visų bandų per pastaruosius dvejus kontrolinius laikotarpius, ji gali nereikalauti, kad būtų daromi kasmetiniai tuberkulino tyrimai, tačiau tik šiais atvejais:

1) prieš perkeliant į bandą, visi galvijai yra neigiamai reagavę į tuberkulinizaciją;

2) visi paskersti galvijai yra ištiriami, siekiant nustatyti tuberkuliozės pažeistus audinius, ir visi tuberkuliozės pažeisti audiniai yra pateikiami bakteriologiniam tyrimui, siekiant nustatyti tuberkuliozės mikrobakterijas.

3. Oficialiai tuberkuliozės neapimtos bandos statusas yra sustabdomas, jeigu:

a) nevykdomos 2 dalyje išdėstytos sąlygos;

b) gyvūnas teigiamai reagavo į įprastinį tuberkulino tyrimą, arba įprastinio skrodimo metu diagnozuojama tuberkuliozė.

Šiais atvejais, bandos sveikatos statusas sustabdomas iki tol, kol visi kiti gyvūnai, kuriems yra daugiau kaip šešios savaitės amžiaus, neigiamai reaguoja į tuberkulinizaciją, atliktą bent du kartus pagal B priedo reikalavimus, iš kurių pirmoji daroma ne anksčiau kaip du mėnesiai po gyvūno pašalinimo iš bandos, o antroji ne anksčiau kaip 42 dienos po pirmojo tyrimo.

Tačiau, nukrypstant nuo šios nuostatos, jeigu vienas arba daugiau gyvūnų teigiamai reaguoja į tuberkulino tyrimą ir galvijų tuberkuliozė nėra laikoma šios reakcijos priežastimi, įtariami tuberkuliozės susirgimai turi būti nuodugniai ištirti, ypač nustatant ir patikrinant bandą, kurioje buvo gyvūnas, kai jam buvo daromas tuberkulino tyrimas, ir bet kokią ankstesnę gyvūno bandą, kurią kompetentinga institucija mano esant būtina ištirti, o taip pat atliekant atitinkamus skrodimo tyrimus ir laboratorinius tyrimus.

Kai atliekami šie tyrimai, oficialiai tuberkuliozės neapimtos atitinkamos bandos statusas yra sustabdomas iki tol, kol tyrimais ir laboratoriniais tyrimais arba tuberkulino tyrimais nustatoma, kad bandoje nėra tuberkulioze sergančių gyvūnų. Jei nėra patvirtinama, kad bandoje yra tuberkulioze sergantys gyvūnai, bandos sveikatos statusą galimą sugrąžinti.

Tačiau, jeigu įprastinis bandos tyrimas, nurodytas 2 punkto c papunktyje, neatliekamas nustatytu laiku, bandos sveikatos statusas nėra sustabdomas, jeigu šis tyrimas atliekamas ne vėliau kaip 60 dienų po nustatytos datos ir jeigu vėlesni tyrimai atliekami pagal nurodytą tvarką;

c) bandoje yra gyvūnai, kurių sveikatos statusas nėra galutinai nustatytas pagal B priedo 32 punktą. Šiuo atveju, bandos statusas sustabdomas iki tol, kol nustatomas gyvūno sveikatos statusas.

4. Valstybė narė arba valstybės narės dalis gali būti apibrėžtos kaip teritorijos, oficialiai neapimtos tuberkuliozės, 17 straipsnyje nustatyta tvarka, jeigu jos atitinka šias sąlygas:

a) šešerių metų laikotarpiu užsikrėtusios galvijų bandos sudaro ne daugiau kaip 0,01 % visų bandų ir ne mažiau kaip 99,9 % bandų yra apibrėžtos kaip oficialiai tuberkuliozės neapimtos bandos 10 metų laikotarpiui;

b) veikia identifikacijos sistema, kuri įgalina identifikuoti kiekvieno galvijo kilmės ir tranzito bandas;

c) visiems paskerstiems galvijams taikomi skrodimo tyrimai, kuriuos atlieka valstybinis veterinarijos gydytojas;

d) visi įtariami tuberkuliozės susirgimai turi būti visiškai ištirti, nustatant ir patikrinant visas gyvūnų kilmės ir tranzito bandas ir atliekant visus reikalingus laboratorinius tyrimus. Atliekant šiuos tyrimus, oficialiai tuberkuliozės neapimtos bandos statusas, taikomas gyvūnų kilmės ir tranzito bandoms, yra sustabdomas iki tol, kol klinikiniai ar laboratoriniai tyrimai arba tuberkulinio tyrimai paneigia galvijų tuberkuliozės susirgimą.

5. Valstybė narė arba valstybės narės dalis išlaiko teritorijos, oficialiai neapimtos tuberkuliozės, statusą, jeigu:

a) vykdomos 4 punkto a–d papunkčiuose išdėstytos sąlygos;

b) patvirtinus tuberkuliozės susirgimą, galvijų kilmės ir tranzito bandoms panaikinamas oficialiai tuberkuliozės neapimtų bandų statusas;

c) patvirtinus tuberkuliozės susirgimą bandoje, panaikinamas oficialiai tuberkuliozės neapimtos bandos statusas iki tol, kol:

— paskerdžiami visi užsikrėtusiais laikomi gyvūnai,

— atliekama patalpų ir įrankių dezinfekcija,

— visi kiti gyvūnai, kuriems yra daugiau kaip šešios savaitės amžiaus, neigiamai reaguoja į tuberkulinizaciją, atliekamą bent du kartus pagal B priedo reikalavimus, iš kurių pirmoji daroma ne anksčiau kaip šeši mėnesiai po užsikrėtusių gyvūnų paskerdimo, o antroji – šeši mėnesiai po pirmojo tyrimo.

6. Jeigu įvyksta žymus situacijos pasikeitimas, susijęs su tuberkuliozės susirgimais valstybės narės arba jos dalies teritorijoje, kuri yra pripažinta oficialiai neapimta tuberkuliozės, Komisija gali 17 straipsnyje nustatyta tvarka sustabdyti arba panaikinti šį statusą ir pareikalauti, kad būtų padaryti įprastiniai tuberkulino tyrimai 2 punkto c papunktyje nustatyta tvarka.

II. **Oficialiai bruceliozės neapimtos galvijų bandos ir bruceliozės neapimtos galvijų bandos**

Šiame skirsnyje „galvijai“ reiškia visus galvijus, išskyrus iškastruotus iki keturių mėnesių amžiaus galvijų patinus.

1. Laikoma, kad galvijų banda oficialiai neapimta bruceliozės, jeigu:

a) joje nėra galvijų, paskiepytų nuo bruceliozės, išskyrus galvijų pateles, kurios buvo paskiepytos ne mažiau kaip prieš trejus metus;

b) visi galvijai neturėjo klinikinių bruceliozės požymių ne mažiau kaip šešis mėnesius;

c) visi galvijai, kuriems yra daugiau kaip 12 mėnesių, neigiamai reagavo į vieną iš šių tyrimų, kaip nurodyta C priede:

i) du serumo agliutinacijos tyrimus, tarp kurių yra ne didesnė kaip trijų mėnesių, bet mažesnė kaip 12 mėnesių pertrauka;

ii) trys žiedinius tyrimus, tarp kurių yra trijų mėnesių pertrauka, atliekant serumo agliutinacijos tyrimą ne mažiau kaip po šešių savaičių;

iii) du buferinius brucelos antigeno tyrimai, tarp kurių yra didesnė kaip trijų mėnesių, bet mažesnė kaip 12 mėnesių pertrauka;

iv) du mikroagliutinacijos tyrimus, tarp kurių yra didesnė kaip trijų mėnesių, bet mažesnė kaip 12 mėnesių pertrauka.

2. Galvijų banda išlaiko oficialiai bruceliozės neapimtos bandos statusą, jeigu:

a) išaiškinama neigiama reakcija pagal C priedą, kiekvienais metais atliekant vieną iš šių tyrimų:

i) trys žiedinius tyrimai, tarp kurių yra ne mažesnė kaip trijų mėnesių pertrauka;

ii) trys pieno *Elisa* tyrimus, tarp kurių yra ne mažesnė kaip trijų mėnesių pertrauka;

iii) trys žiedinius tyrimus, tarp kurių yra trijų mėnesių pertrauka, atliekant serologinį tyrimą ne mažiau kaip po šešių savaičių;

iv) du pieno *Elisa* tyrimus, tarp kurių yra ne mažesnė kaip trijų mėnesių pertrauka, atliekant serologinį tyrimą ne mažiau kaip po šešių savaičių;

v) du serologiniius tyrimus, tarp kurių yra ne mažesnė kaip trijų mėnesių, bet ne didesnė kaip šešių mėnesių pertrauka.

Tačiau valstybei narei arba valstybės narės regionui, kurie nėra oficialiai neapimti bruceliozės statuso, bet kuriuose visoms galvijų bandoms yra taikomos oficialios kovos su bruceliozе priemonės, Komisija 17 straipsnyje nustatyta tvarka gali pakeisti įprastinių tyrimų periodiškumą šiais atvejais:

— jeigu užsikrėtusios bandos sudaro ne daugiau kaip 1 % visų bandų, pakanka, kad kiekvienais metais būtų atlikti du žiediniai tyrimai arba du pieno *Elisa* tyrimai, tarp kurių yra ne mažesnė kaip trijų mėnesių pertrauka, arba vienas serologinis tyrimas,

— jeigu ne mažiau kaip 99,8 % galvijų bandų ne mažesniu kaip ketverių metų laikotarpiu yra apibrėžtos kaip oficialiai bruceliozės neapimtos bandos, pertrauka tarp patikrinimų gali būti padidinta iki dvejų metų ir tikrinimai turi būti vykdomi, panaudojant vieną iš 7 punkto a papunktyje nurodytų serologinių tyrimų;

b) visi į bandą perkelti galvijai yra iš oficialiai bruceliozės neapimtų bandų, o galvijams, kuriems yra daugiau kaip 12 mėnesių amžiaus, atliekamas serumo agliutinacijos tyrimas pagal C priedo nuostatas per 30 dienų iki jų perkėlimo į bandą, ir šio tyrimo nustatytas brucelų skaičius yra mažesnis kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre.

Tačiau valstybėse narėse arba valstybių narių regionuose, kuriuose ne mažiau kaip dviejų metų laikotarpiu brucelioze užsikrėtusių galvijų bandos sudaro ne daugiau kaip 0,2 %, o taip pat jeigu gyvūnas yra iš oficialiai bruceliozės neapimtos bandos, esančios toje pačioje valstybėje narėje arba jos regione, ir jeigu pervežimo metu jis nebuvo sąlytyje su žemesnio sveikatos statuso galvijais, nėra būtina atlikti b punkte nurodytą serumo agliutinacijos tyrimą;

c) nepaisant b punkto nuostatų, galvijai iš bruceliozės neapimtos bandos gali būti perkelti į oficialiai bruceliozės neapimtą bandą, jeigu jiems yra ne mažiau kaip 18 mėnesių amžiaus, o, jeigu jie paskiepyti nuo bruceliozės, vakcinacija turi būti atlikta daugiau kaip prieš metus.

Ištyrus gyvūnus 30 dienų iki jų perkėlimo į bandą, nustatytų brucelų skaičius turi būti mažesnis kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre, o taip pat jie turi būti neigiamai reagavę į komplemento fiksavimo tyrimą; abu tyrimai atliekami pagal C priedą.

Tačiau jeigu pagal aukščiau nurodytą tvarką galvijas iš bruceliozės neapimtos bandos perkeliamas į oficialiai bruceliozės neapimtą bandą, laikoma, kad pastaroji yra bruceliozės neapimta banda dvejus metus nuo gyvūno perkėlimo dienos.

3. Oficialiai bruceliozės neapimtos bandos statusas yra sustabdomas, jeigu:

a) nevykdomos 1 ir 2 punktuose apibrėžtos sąlygos;

b) bandoje yra vienas arba daugiau gyvūnų, įtariamų sergant brucelioze, remiantis laboratoriniais tyrimais arba klinikiniais stebėjimais.

Jeigu oficialiai bruceliozės neapimtoje bandoje yra vienas arba daugiau galvijų, įtariamų sergant brucelioze, bandos statusas gali būti sustabdytas, o ne panaikintas, jeigu gyvūnas arba gyvūnai yra nedelsiant sunaikinami arba izoliuojami.

Tuo atveju, kai gyvūnas yra sunaikinamas, bandos statuso sustabdymas gali būti panaikintas, jeigu visiems bandos galvijams, kuriems yra daugiau kaip 12 mėnesių amžiaus, atlikus du serumo agliutinacijos tyrimus pagal C priedą, nustatytas brucelų skaičius yra mažesnis kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre. Pirmasis tyrimas atliekamas ne anksčiau kaip 30 dienų po gyvūno pašalinimo iš bandos, o antrasis – ne anksčiau kaip 60 dienų po pirmojo tyrimo.

Tuo atveju, kai gyvūnas yra izoliuojamas, jis gali būti vėl perkeltas į bandą, o bandos statusas sugrąžintas, jeigu vėlesnio tyrimo nustatytas brucelų skaičius yra mažesnis kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre, o taip pat jis turi būti neigiamai reagavęs į komplemento fiksavimo tyrimą; abu tyrimai atliekami pagal C priedą.

Jeigu laboratorinių arba epidemiologinių tyrimų rezultatai patvirtina susirgimą brucelioze bandoje, šios bandos statusas nėra grąžinamas iki tol, kol visos galvijų patelės, kurios buvo pastojusios ligos protrūkio metu, neigiamai reaguoja į pirmiau nurodytus tyrimus, iš kurių paskutinis buvo atliktas ne anksčiau kaip 21 dieną po veršiavimosi.

4. Galvijų banda laikoma neapimta bruceliozės, jeigu ji atitinka 1 punkto a, b ir c papunkčiuose apibrėžtas sąlygas, išskyrus jei:

i) galvijų patelės gali būti skiepijamos:

— jaunesnės kaip šešių mėnesių, naudojant gyvą 19 štamo vakciną arba kitas vakcinas, patvirtintas 17 straipsnyje nustatyta tvarka, arba

— jaunesnės kaip 15 mėnesių, naudojant negyvą 45/20 pagalbinę vakciną, kuri yra oficialiai ištirta ir patvirtinta;

ii) galvijams, kuriems yra ne daugiau kaip 30 mėnesių amžiaus ir kurie yra paskiepyti gyva 19 štamo vakcina, atlikus serumo agliutinacijos tyrimą, gali būti nustatyta daugiau kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre, bet mažiau kaip 80 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre, jeigu, atlikus komplemento fiksavimo tyrimą, galvijų patelėms, paskiepytoms ne daugiau kaip prieš 12 mėnesių, nustatoma mažiau kaip 30 EEB (Bendrijos) vienetų, o visiems kitiems gyvūnams – mažiau kaip 20 EEB (Bendrijos) vienetų;

iii) be 1 punkto c papunktyje nurodytų tyrimų, taip pat patvirtinami šie tyrimai, siekiant bruceliozės neapimtos bandos statuso:

a) du buferiniai brucelos antigeno tyrimai, tarp kurių yra didesnė kaip trijų mėnesių, bet mažesnė kaip 12 mėnesių pertrauka;

b) du mikroagliutinacijos tyrimai, tarp kurių yra didesnė kaip trijų mėnesių, bet mažesnė kaip 12 mėnesių pertrauka ir kurie atliekami pagal C priedo nuostatas.

5. Galvijų banda išlaiko bruceliozės neapimtos bandos statusą, jeigu:

i) jai taikomi vienas iš 2 punkto a papunktyje nurodytų tyrimų;

ii) galvijai, perkeliami į bandą, atitinka 2 punkto b papunkčio reikalavimus, arba

— visi į bandą perkelti galvijai yra iš bruceliozės neapimtų bandų, o galvijams, kuriems yra daugiau kaip 12 mėnesių amžiaus, atliekant serumo agliutinacijos tyrimą per 30 dienų iki jų perkėlimo į bandą, nustatoma mažiau kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre, taip pat jie turi būti neigiamai reagavę į komplemento fiksavimo tyrimą; abu tyrimai atliekami pagal C priedą, arba

— visi į bandą perkelti galvijai yra iš bruceliozės neapimtų bandų, jaunesni kaip 30 mėnesių amžiaus ir paskiepyti gyva 19 štamo vakcina, ir jiems, atlikus serumo agliutinacijos tyrimą, nustatoma daugiau kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre, bet mažiau kaip 80 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre, jeigu, atlikus komplemento fiksavimo tyrimą, galvijų patelėms, paskiepytoms ne daugiau kaip prieš 12 mėnesių, nustatoma mažiau kaip 30 EEB (Bendrijos) vienetų, o visiems kitiems gyvūnams – mažiau kaip 20 EEB (Bendrijos) vienetų.

6. Bruceliozės neapimtos bandos statusas yra sustabdomas, jeigu:

a) nevykdomos 4 ir 5 punktuose apibrėžtos sąlygos;

b) bandoje yra vienas arba daugiau gyvūnų, kuriems yra daugiau kaip 30 mėnesių amžiaus, įtariamų sergant brucelioze, remiantis laboratoriniais tyrimais arba klinikiniais stebėjimais.

Jeigu bruceliozės neapimtoje bandoje yra vienas arba daugiau galvijų, kuriems yra daugiau kaip 30 mėnesių amžiaus, įtariamų sergant brucelioze, bandos statusas gali būti sustabdytas, o ne panaikintas, jeigu gyvūnas arba gyvūnai yra nedelsiant sunaikinami arba izoliuojami.

Tuo atveju, kai gyvūnas yra sunaikinamas, statuso sustabdymas gali būti panaikintas, jeigu visiems bandos galvijams, kuriems yra daugiau kaip 12 mėnesių, atlikus du serumo agliutinacijos tyrimus pagal C priedą, nustatytas brucelų skaičius yra mažesnis kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre. Pirmasis tyrimas atliekamas ne anksčiau kaip 30 dienų po gyvūno pašalinimo iš bandos, o antrasis – ne anksčiau kaip 60 dienų po pirmojo tyrimo.

Tuo atveju, kai gyvūnas yra izoliuojamas, jis gali būti vėl perkeltas į bandą, o bandos statusas sugrąžintas, jeigu vėlesnio tyrimo nustatytas brucelų skaičius yra mažesnis kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre, o taip pat jis turi būti neigiamai reagavęs į komplemento fiksavimo tyrimą; abu tyrimai atliekami pagal C priedą.

Jeigu laboratorinių arba epidemiologinių tyrimų rezultatai patvirtina bruceliozės susirgimą bandoje, šios bandos statusas nėra grąžinamas iki tol, kol visos galvijų patelės, kurios buvo pastojusios ligos protrūkio metu, išaiškinama neigiama reakcija, atlikus aukščiau nurodytus tyrimus, iš kurių paskutinis atliktas ne anksčiau kaip 21 dieną po veršiavimosi.

7. Valstybės narės regionas gali būti paskelbtas oficialiai neapimtu bruceliozės 17 straipsnyje nustatyta tvarka, jeigu jis atitinka šias sąlygas:

a) per pastaruosius trejus metus nebuvo užregistruotas nei vienas aborto atvejis dėl brucelos infekcijos ir ne mažiau kaip 99,8 % bandų šiame regione 10 metų laikotarpiu yra apibrėžtos kaip oficialiai bruceliozės neapimtos bandos;

b) veikia identifikacijos sistema, kuri įgalina identifikuoti kiekvieno galvijo kilmės ir tranzito bandas.

8. Atsižvelgiant į 9 punktą, regionas, paskelbtas oficialiai neapimtu bruceliozės, išlaiko šį statusą, jeigu visiems galvijams, kuriems yra daugiau kaip 24 mėnesiai, kas trejus metus yra atliekami du žiediniai tyrimai arba vienas serologinis tyrimas. Teigiamos reakcijos atveju taikomos 6 punkto nuostatos.

9. Regionas paskelbtas oficialiai neapimtu bruceliozės, turi pranešti Komisijai apie visus bruceliozės susirgimus. Komisija 17 straipsnyje nustatyta tvarka gali pasiūlyti, kad šis statusas būtų sustabdytas arba panaikintas, ir pareikalauti, kad būtų atliktas įprastinis bruceliozės tyrimas 2 punkte nustatyta tvarka.

10. Valstybė narė gali būti paskelbta oficialiai neapimta bruceliozės 17 straipsnyje nustatyta tvarka, jeigu ji atitinka šias sąlygas:

a) per pastaruosius trejus metus nebuvo užregistruotas nei vienas aborto atvejis dėl brucelos infekcijos ir ne mažiau kaip 99,8 % bandų šiame regione 10 metų laikotarpiu yra apibrėžtos kaip oficialiai bruceliozės neapimtos bandos;

b) veikia identifikacijos sistema, kuri įgalina identifikuoti kiekvieno galvijo kilmės ir tranzito bandas.

11. Valstybė narė, paskelbta oficialiai neapimta bruceliozės sergančių gyvūnų, išlaiko šį statusą, jeigu:

— apie kiekvieną galviją, įtariamą sergant brucelioze, pranešama kompetentingai institucijai ir jam atliekamas oficialus bruceliozės tyrimas, kurį sudaro ne mažiau kaip du serologiniai kraujo tyrimai, įskaitant komplemento fiksavimo tyrimą, ir, aborto atveju, mikrobiologinis atitinkamų bandinių tyrimas,

— įtarimo laikotarpiu, kuris tęsiasi iki tol, kol reakcija yra neigiama, atlikus 1 įtraukoje nurodytus tyrimus, sustabdomas gyvūno, įtariamo sergant brucelioze, kilmės arba tranzito bandos statusas,

— jeigu reakcija yra teigiama, taikomos 6 punkto nuostatos.

12. Valstybė narė, paskelbta oficialiai neapimta bruceliozės sergančių gyvūnų, turi pranešti Komisijai apie visus bruceliozės susirgimus. Komisija 17 straipsnyje nustatyta tvarka gali pasiūlyti, kad šis statusas būtų sustabdytas arba panaikintas, ir pareikalauti, kad būtų atliktas įprastinis bruceliozės tyrimas 2 punkte nustatyta tvarka.

13. a) II poskyryje:

serologinis tyrimas reiškia arba serumo agliutinacijos tyrimą, buferinį brucelos antigeno tyrimą, komplemento fiksavimo tyrimą, plazmos agliutinacijos tyrimą, plazmos žiedo tyrimą, mikroagliutinacijos tyrimą, arba individualų kraujo Elisa tyrimą, apibrėžtus C priede;

b) jeigu žiediniai tyrimai atliekami tūrinėse talpyklose, šiame priede nurodytų tyrimų skaičius yra padvigubinamas, o pertraukos tarp tyrimų sumažinamos perpus.

B PRIEDAS

(Galvijų ir paukščių tuberkulinų gamybos ir naudojimo standartai)

1. Oficialiai kontroliuojamiems tuberkulino tyrimams yra naudojamas PPD arba HCSM tuberkulinas.

2. Gamintojų darbiniai standartai, taikomi galvijų PPD ir HCSM tuberkulino kontrolei, yra kalibruojami Bendrijos tuberkulino vienetais (CTU), atlikus biologinį bandymą ir palyginus su tinkamu tuberkulino EEB (Bendrijos) standartu.

3. Gamintojų darbiniai standartai, taikomi paukščių tuberkulino kontrolei, yra kalibruojami tarptautiniais vienetais, atlikus biologinį bandymą, lyginant su tinkamu EEB (Bendrijos) standartu, taikomu paukščių PPD tuberkulinui.

4. EEB (Bendrijos) standartą, taikomą galvijų PPD tuberkulinui, pateikia Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid (ID-DLO), Lelystad, Nyderlandai.

5. EEB (Bendrijos) standartą, taikomą galvijų HCSM tuberkulinui, pateikia Institut Pasteur, Paryžius, Prancūzija.

6. EEB (Bendrijos) standartą, taikomą paukščių tuberkulinui, pateikia Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge, Anglija.

7. Galvijų tuberkulinas turi būti pagamintas iš vieno šių *mycobacterium bovis* štamų:

   a) AN5;

   b) Vallee.

8. Paukščių tuberkulinas turi būti pagamintas iš vieno šių *mycobacterium avium* štamų:

   a) D4ER;

   b) TB56.

9. Tuberkulinų pH turi būti nuo 6,5 iki 7,5.

10. Valstybės institutas, atsakingas už oficialų tuberkulino patikrinimą, užtikrina, kad antimikrobiniai konservantai ir kitos medžiagos, pridedamos prie tuberkulino, nepakenkia produkto saugumui ir nesumažina jo efektyvumo.

    Leistinos šios maksimalios fenolio ir glicerolio koncentracijos:

    a) fenolis: 0,5 % m/v;

    b) glicerolis: 10 % v/v.

11. Jeigu tuberkulinai yra apsaugoti nuo šviesos ir laikomi nuo 2 iki 8 °C temperatūroje, juos galima naudoti iki šių laikotarpių pabaigos, atlikus paskutinį teigiamą efektyvumo tyrimą:

    a) skysti PPD tuberkulinai: dveji metai,

       liofilizuoti PPD tuberkulinai: aštuoneri metai;

    b) praskiesti HCSM tuberkulinai: dveji metai.

12. Žemiau išvardinti valstybės institutai atsako už oficialų tuberkulinų patikrinimą atitinkamose valstybėse:

    a) Vokietija: Paul-Ehrlich Institut, Frankfurtas prie Maino;

    b) Belgija: Instituut Voor Hygiene en Epidemiologie, J. Wytsmanstraat 14, B-1050 Briuselis;

    c) Prancūzija: Laboratoire national des médicaments vétérinaires, Fougères;

    d) Liuksemburgo Didžioji Kunigaikštystė: tiekiančios valstybės institutas;

    e) Italija: Istituto superiore di sanità, Roma;

    f) Olandija: Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid (ID-DLO), Lelystad;

g) Danija: Statens Veterinaere Serumlaboratorium, Kopenhaga V;

h) Airija: tiekiančios valstybės institutas;

i) Jungtinė Karalystė: Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge;

j) Graikija: Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων, Νεαπόλεως 25, 153 10 Αθήνα

k) Ispanija: Laboratorio de Sanidad y producción animal de Granada;

l) Portugalija: Laboratorio Nacional de Investigação Veterinária, Lisabona;

m) Austrija: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling;

n) Suomija: Eläinlääkintä - ja elintarvikelaitos, Helsinki-anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors;

o) Švedija: Statens veterinärmedicinska anstalt, Upsala.

13. Kiekviena naudojimui paruoštų tuberkulino buteliukų siunta turi būti oficialiai patikrinta.

14. Tuberkulinai patikrinami biologiniais ir cheminiais metodais.

15. Tuberkulinai turi būti sterilūs. Sterilumas patikrinimas pagal Europos farmakopėjos specifikacijas.

16. Toksinės arba dirginančios savybės patikrinamos pagal Europos farmakopėjos specifikacijas.

17. Būtina atlikti cheminę tuberkulinų analizę, nustatant glicerolio ir (arba) fenolio koncentraciją, o taip pat bet kokio kito pridedamo konservanto koncentraciją.

18. Nejautrumas tuberkulinui patikrinimas pagal Europos farmakopėjos specifikacijas.

19. Tuberkulinų efektyvumas įvertinamas biologiniais metodais. Šie metodai naudojami, tikrinant HCSM ir PPD tuberkulinus; jie atliekami lyginant bandomuosius tuberkulinus su standartiniais tuberkulinais.

20. PPD tuberkulino baltymų kiekis įvertinamas pagal Kjeldahl metodą. Azotas konvertuojamas į tuberkulino baltymų kiekį, dauginant iš koeficiento 6,25.

21. EEB (Bendrijos) standarto, taikomo galvijų HCSM tuberkulinui, efektyvumas yra 65 000 Bendrijos tuberkulino vienetų (BTV) viename mililitre ir jis yra pateikiamas ampulėse po 5 mililitrus tuberkulino.

22. EEB (Bendrijos) standarto, taikomo galvijų PPD tuberkulinui, efektyvumas yra 50 000 Bendrijos tuberkulino vienetų (BTV) viename PPD tuberkulino miligrame ir jis yra pateikiamas liofilizuotas ampulėse po 1,8 miligramus PPD tuberkulino, t. y. 0,00002 miligramo PPD tuberkulino efektyvumas lygus vienam Bendrijos tuberkulino vienetui.

23. EEB standarto, taikomo paukščių PPD tuberkulinui, efektyvumas yra 50 000 tarptautinių vienetų (TV) viename miligrame išgryninto baltymo darinio sausos medžiagos ir jis yra pateikiamas liofilizuotas ampulėse po 10 miligramų PPD tuberkulino plius 26,3 miligramų druskų, t. y. 0,0000726 miligramo EEB (Bendrijos) standarto efektyvumas lygus vienam tarptautiniam vienetui.

24. Tuberkulinų, kuriuos gamintojai pateikia patikrinimui 12 punkte išvardintiems valstybės institutams, efektyvumas turi būti patikrintas biologiniais bandymais, lyginant su tinkamais standartais, nurodytais 2 ir 3 punktuose.

25. a) Efektyvumo patikrinimas, naudojant jūrų kiaulytes

Naudojamos albinosinės jūrų kiaulytės, sveriančios nuo 400 iki 600 gramų. Šios jūrų kiaulytės turi būti geros sveikatos, kai joms suleidžiamas tuberkulinas. Kiekvienam bandymui naudojamos ne mažiau kaip aštuonios jūrų kiaulytės. Bandymas atliekamas ne anksčiau kaip vienas mėnuo po sensibilizavimo.

aa) Atliekant galvijų tuberkulinų bandymus, jūrų kiaulytės sensibilizuojamos vienu iš šių būdų:

1) suleidžiant pagalbinę aliejinę medžiagą su termiškai neutralizuota mycobacterium bovis AN5 štamo vakcina;

2) suleidžiant fiziologinį tirpalą su gyva *mycobacterium bovis* AN5 štamo vakcina;

3) suleidžiant BCG vakciną.

bb) Atliekant paukščių tuberkulinų bandymus, jūrų kiaulytės sensibilizuojamos suleidžiant 2 miligramus termiškai neutralizuotų paukščių tipo tuberkuliozės bacilų, suspenduotų 0,5 ml steriliame skystame parafine, arba suleidžiant fiziologinį tirpalą su gyvomis paukščių tipo tuberkuliozės bacilomis. Šiam tikslui naudojama paukščių tipo D4 štamo vakcina.

cc) Kiekvienas tuberkulino patikrinimas atliekamas, lyginant su atitinkamu tuberkulino standartu, injekcijos į odą būdu, naudojant tinkamai sensibilizuotas jūrų kiaulyčių grupes.

Nukerpamas kiekvienos jūrų kiaulytės abiejų šonų kailiukas. Bandymas atliekamas, palyginant reakcijas, kurias sukelia tam tikras skaičius injekcijų į odą, kurių dozė ne didesnė kaip 0,2 ml standartinio tuberkulino praskiesto izotoniniu buferiniu fiziologiniu tirpalu, kuriame yra Tween 80 (0,0005 %), su reakcijomis, kurias sukelia atitinkamas skaičius bandomojo tuberkulino injekcijų. Tirpalai sudėliojami geometrinės eilės tvarka ir suleidžiami jūrų kiaulytėms pagal atsitiktinį lotyniškąjį kvadrato planą (naudojamos keturios padėtys kiekvienoje aštuonių taškų bandymo pusėje). Kiekvienos reakcijos skersmuo turi būti išmatuotas ir užrašytas po 24–28 valandų.

Kiekvienam bandomojo tuberkulino pavyzdžiui apskaičiuojamas santykinis efektyvumas, lyginant su tinkamu standartu, o jo pradinės lyginimo ribos apskaičiuojamos statistiniu būdu, naudojant reakcijų skersmenis ir dozių logaritmus kaip metametrus. Bandomasis galvijų tuberkulinas yra tinkamo efektyvumo, jeigu apskaičiuotas efektyvumas užtikrina, kad vienoje dozėje, suleidžiamoje vienam galvijui, yra 2 000 Bendrijos tuberkulino vienetų (apie 25 %). Kiekvieno tikrinamo tuberkulino efektyvumas nurodomas Bendrijos tuberkulino vienetais arba tarptautiniais vienetais viename mililitre.

b) Efektyvumo patikrinimas, naudojant galvijus

Galvijų tuberkulinų reguliarus patikrinimas gali būti atliekamas su natūraliai tuberkulioze užsikrėtusiais arba dirbtinai tuberkulioze užkrėstais galvijais. Šie efektyvumo patikrinimai, atliekami su tuberkulioze sergančių galvijų grupėmis, vykdomi, suleidžiant bandomąjį tuberkuliną į odą pagal keturių arba aštuonių taškų bandymą ir lyginant su atitinkamu standartu; tuberkulino efektyvumas apskaičiuojamas statistiniais metodais kaip pirmiau nurodytame bandyme su jūrų kiaulytėmis.

26. Tuberkulino konteinerių ir pakuočių ženklinimui taikomi šie reikalavimai:

Konteinerio ir pakuotės etiketėje nurodoma:

— preparato pavadinimas,

— skystų preparatų atveju, visas konteinerio tūris,

— Bendrijos arba tarptautinių vienetų skaičius viename mililitre arba miligrame,

— gamintojo pavadinimas,

— siuntos numeris,

— skysčio, naudojamo išdžiovintam atšaldant preparatui atstatyti, rūšis ir kiekis.

Konteinerio arba pakuotės etiketėje nurodoma:

— galiojimo laikas,

— laikymo sąlygos,

— bet kokios pridėtos medžiagos pavadinimas ir, jei įmanoma, proporcijos,

— bacilos štamas, iš kurio pagamintas tuberkulinas.

27. Bendrijos laboratorijos, paskirtos laikantis 17 straipsnio tvarkos, taip pat atsako už įprastinio pavyzdžio tuberkulinų, naudojamų valstybėse narėse, papildomą tyrimą, užtikrinant, kad kiekvieno iš šių tuberkulinų efektyvumas yra pakankamas, lyginant su atitinkamu Bendrijos standartu. Šie tyrimai, susiję su tuberkulioze sergančiais galvijais, atliekami tinkamai sensibilizuotomis jūrų kiaulytėms, naudojant atitinkamus cheminius tyrimus.

28. Oficialūs tuberkulinizacijos būdai yra šie:

a) vienkartinis odos tyrimas: šiam tyrimui reikia vienos galvijų tuberkulino injekcijos;

b) odos lyginamasis tyrimas: šiam tyrimui reikia vienos galvijų tuberkulino injekcijos ir vienos paukščių tuberkulino injekcijos, padarytų vienu metu.

29. Įšvirkščiamos šios tuberkulino dozės:

1) ne mažiau kaip 2 000 Bendrijos vienetų galvijų tuberkulino;

2) ne mažiau kaip 2 000 tarptautinių vienetų paukščių tuberkulino W15.

Kiekvienos injekcijos dozė negali būti didesnė kaip 0,2 ml.

30. Tuberkulino tyrimai atliekami, įšvirkščiant tuberkuliną (-us) į kaklo odą. Injekcijos daromos prie linijos, skiriančios priekinį ir vidurinį kaklo trečdalį. Jeigu tam pačiam gyvūnui įšvirkščiami ir paukščių, ir galvijų tuberkulinai, paukščių tuberkulino injekcija daroma apie 10 cm nuo kaklo keteros, o galvijų tuberkulino injekcija daroma apie 12,5 cm žemiau, ties linija, kuri yra lygiagreti pečių linijai, arba kitoje kaklo pusėje; jaunų gyvūnų atveju, kai vienoje kaklo pusėje nėra pakankamo nuotolio tarp šių vietų, kiekvienos kaklo pusės identiškose vietose, esančiose vidurinio kaklo trečdalio centre, daroma po vieną injekciją.

31. Tuberkulino tyrimų metodika ir reakcijų aiškinimas yra šie:

a) Atlikimo technika

Injekcijos vietos yra nukerpamos ir išvalomos. Kiekvienoje tinkamai paruoštoje vietoje tarp smiliaus ir nykščio suspausta odos raukšlė išmatuojama skriestuvu ir gauti duomenys užrašomi. Trumpa sterili adata, laikoma nuožambia puse į išorę, su graduotu švirkštu, pripildytu tuberkulino, yra įžambiai įduriama į gilesnius odos sluoksnius. Tada suleidžiama tuberkulino dozė. Jeigu injekcija padaryta teisingai, kiekvienos injekcijos vietoje yra apčiuopiamas žirnio didumo patinimas. Odos raukšlės storis kiekvienos injekcijos vietoje yra dar kartą išmatuojamas, praėjus 72 valandoms po injekcijos, ir gauti duomenys užrašomi.

b) Reakcijų aiškinimas

Reakcijų aiškinimas yra pagrįstas klinikiniais stebėjimais ir užfiksuotu (-ais) odos raukšlės storio injekcijos vietoje dydžio pakitimu (-ais), praėjus 72 valandoms po tuberkulino (-ų) injekcijos.

ba) *Neigiama reakcija*: jeigu pastebimas tik nedidelis patinimas ir odos raukšlės storis padidėja ne daugiau kaip 2 mm; be to, nėra tokių klinikinių požymių kaip difuzija arba išplitęs pabrinkimas, eksudatas, nekrozė, limfagyslių, esančių toje vietoje, ir limfmazgių skausmas arba uždegimas.

bb) *Negalutinė reakcija*: jeigu nėra ba punkte nurodytų klinikinių požymių ir jeigu odos raukšlės storis padidėja daugiau kaip 2 mm, bet mažiau kaip 4 mm.

bc) *Teigiama reakcija*: jeigu yra ba punkte nurodyti klinikiniai požymiai arba jeigu odos raukšlės storis injekcijos vietoje padidėja 4 arba daugiau milimetrų.

32. Oficialios tuberkulinizacijos aiškinimas:

a) Vienas odos tyrimas:

teigiamas rezultatas: išaiškinama teigiama galvijų tuberkulino tyrimo reakcija, apibrėžta 31 punkto bc papunktyje;

negalutinis rezultatas: išaiškinama negalutinė galvijų tuberkulino tyrimo reakcija, apibrėžta 31 punkto bb papunktyje;

neigiamas rezultatas: išaiškinama neigiama galvijų tuberkulino tyrimo reakcija, apibrėžta 31 punkto ba papunktyje.

Gyvūnams, kurie reaguoja negalutinai, padarius vieną odos tyrimą, padaromas dar vienas tyrimas, praėjus ne mažiau kaip 42 dienoms.

Laikoma, kad gyvūnai, kurie į antrą tyrimą nereaguoja neigiamai, reaguoja teigiamai.

Gyvūnams, kurie reaguoja teigiamai, padarius vieną odos tyrimą, gali būti atliekamas lyginamasis odos tyrimas.

b) Lyginamasis odos tyrimas, atliekamas nustatant ir išlaikant oficialiai tuberkuliozės neapimtos bandos statusą:

teigiamas: teigiama galvijų tuberkulino tyrimo reakcija, kuri yra 4 mm didesnė nei paukščių tuberkulino tyrimo reakcija, arba pastebimi klinikiniai požymiai;

negalutinis: teigiama arba negalutinė galvijų tuberkulino tyrimo reakcija, kuri yra nuo 1 iki 4 mm didesnė nei paukščių tuberkulino tyrimo reakcija, ir nėra klinikinių požymių;

neigiamas: neigiama galvijų tuberkulino tyrimo reakcija arba teigiama, arba negalutinė galvijų tuberkulino tyrimo reakcija, kuri yra lygi arba mažesnė nei teigiama arba negalutinė paukščių tuberkulino tyrimo reakcija; be to, abiem atvejais nėra klinikinių požymių.

Gyvūnams, kurie reaguoja negalutinai, padarius lyginamuosius odos tyrimus, padaromas dar vienas tyrimas, praėjus ne mažiau kaip 42 dienoms. Laikoma, kad gyvūnai, kurių antro tyrimo reakcija nėra neigiama, reaguoja teigiamai.

c) Oficialiai tuberkuliozės neapimtos bandos statusas gali būti sustabdytas ir neleidžiama Bendrijos vidaus prekyba gyvūnais, kurie yra iš šių bandų, iki tol, kol nustatomas šių gyvūnų statusas:

1) gyvūnai, kurie reaguoja negalutinai, padarius vieną odos tuberkulino tyrimą;

2) gyvūnai, kurie reaguoja teigiamai, padarius vieną odos tuberkulino tyrimą, bet kurie bus dar kartą tiriami, atliekant lyginamąjį odos tyrimą;

3) gyvūnai, kurie reaguoja negalutinai reakcija, padarius lyginamąjį odos tyrimą.

d) Jeigu Bendrijos teisės aktai reikalauja, kad gyvūnams būtų atliktas odos tyrimas iki bet kokio jų pervežimo, šis tyrimas yra taip išaiškinamas, kad Bendrijos vidaus prekyboje nebūtų gyvūnų, kurių odos raukšlės storis padidėja daugiau kaip 2 mm arba kuriems pasireiškia klinikiniai požymiai.

C PRIEDAS

BRUCELIOZĖ

A. **SERUMO AGLIUTINACIJOS TYRIMAS**

1. Standartinis agliutinuojantis serumas turi atitikti standartinį serumą, pagamintą Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge, England (Anglija).

   Ampulėje turi būti 1 000 tarptautinių agliutinacijos vienetų, liofilizuojant 1 ml galvijų serumo.

2. Standartinį serumą tiekia Bundesgesundheitsamt, Berlin.

3. Brucelų agliutinacijos serume dydis yra išreiškiamas tarptautiniais vienetais (IU) viename mililitre (t. y. serumas X = 80 IU/ml).

4. Lėtos serumo agliutinacijos mėgintuvėlyje atveju, rodmens skaitymas atliekamas, kai agliutinacija siekia 50 arba 75 %, o naudojamas antigenas buvo titruotas tokiomis pat sąlygomis kaip standartinis serumas.

5. Įvairių antigenų agliutinacijos vertė, lyginant su standartiniu serumu turi būti šiose ribose:

   — jeigu rodmens skaitymas atliekamas, kai agliutinacija yra 50 %: nuo 1/600 iki 1/1 000;

   — jeigu rodmens skaitymas atliekamas, kai agliutinacija yra 75 %: nuo 1/500 iki 1/750.

6. Gaminant antigeną agliutinacijai vamzdelyje (lėtasis metodas), naudojamos Weybridge Nr. 99 ir USDA 1119 štamai arba bet koks kitas ekvivalentiško jautrumo štamas.

7. Mitybinės terpės, naudojamos štamo laikymui laboratorijoje ir gaminant antigeną, neturi skatinti bakterinės disocijacijos (S-R); patartina naudoti bulvių agarą.

8. Bakterinė emulsija turi būti pagaminta iš fiziologinio tirpalo (0,85 % NaCl tirpalas, fenolizuotas 0,5 %). Formalinas nenaudojamas.

9. Žemiau išvardinti oficialūs institutai atsako už oficialų antigenų patikrinimą:

   a) Vokietija: Bundesgesundheitsamt, Berlynas;

   b) Belgija: Institut national de recherches vétérinaires, Briuselis;

   c) Prancūzija: Laboratoire central de recherches vétérinaires, Alfort;

   d) Liuksemburgo Didžioji Hercogystė: tiekiančios valstybės institutas;

   e) Italija: Istituto superiore di sanita, Roma;

   f) Olandija: Instituut voor Dierhonderij en Diergezondheid (ID-DLO), Lelystad;

   g) Danija: Statens Veterinaere Serumlaboratorium, Kopenhaga V;

   h) Airija: Veterinary Research Laboratory, Department of Agriculture and Food, Dublinas;

   i) Jungtinė Karalystė:
      — Didžioji Britanija: Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge, Anglija,
      — Šiaurės Airija: Veterinary Research Laboratory, Stormont, Belfastas;

   j) Graikija: Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων, Νεαπόλεως 25, 153 10 Αθήνα;

   k) Ispanija: Centro Nacional de Brucelosis; Laboratorio de Sanidad y Producción Animal de Santa Fé, Grenada;

   l) Portugalija: Laboratorio Nacional de Investigaçáo Veterinária, Lisabona;

   m) Austrija: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling;

   n) Suomija: Eläinlääkintä-ja elintarvikelaitos, Helsinki-anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors;

   o) Švedija: Statens veterinarmedicinska anstalt, Upsala.

10. Antigenai gali būti tiekiami koncentruoti, jeigu buteliuko etiketėje yra nurodomas praskiedimo faktorius.

11. Atliekant serumo agliutinacijos tyrimą, kiekvienam serumui būtina paruošti ne mažiau kaip tris tirpalus. Įtarimą keliančio serumo tirpalas turi būti pagamintas tokiu būdu, kad reakcijos, kurią sukelia infekcija, rodmens skaitymas būtų atliekamas viduriniame vamzdelyje. Jeigu šiame vamzdelyje išaiškinama teigiama reakcija, įtarimą keliančiame serume yra ne mažiau kaip 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre.

B. **Komplemento fiksavimo reakcijos tyrimas**

1. Naudojamas tas pats standartinis serumas, nurodytas šios priedo A poskyrio 1 punkte. Jo turinys yra išreiškiamas tarptautiniais agliutinacijos vienetais; be to, viename mililitre šio lifilizuoto galvijų serumo turi būti 1 000 sensibilizuojančių vienetų, kurie fiksuoja komplementą. Šie sensibilizuojantys vienetai vadinami EEB (Bendrijos) sensibilizuojančiais vienetais.

2. Standartinį serumą tiekia Bundesgesumdheitsamt, Berlin.

3. Serumo antikūnių, kurie fiksuoja komplementą, lygis išreiškiamas EEB (Bendrijos) sensibilizuojančiais vienetais (pvz.: serumas X = 60 EEB sensibilizuojančių vienetų viename mililitre).

4. Laikoma, kad serumas, kuriame yra 20 arba daugiau EEB (Bendrijos) sensibilizuojančių vienetų viename mililitre (t. y. jo aktyvumas lygus 20 % standartinio serumo aktyvumo), yra teigiamas.

5. Serumai yra inaktyvinami tokiu būdu:

   a) galvijų serumas: nuo 56 iki 60 °C - 30–50 minučių;

   b) kiaulių serumas: 60 °C - 30–50 minučių.

6. Gaminant antigeną, naudojamas Weybridge Nr. 99 arba USDA 1119 štamas. Antigenas yra bakterinė suspensija fiziologiniame serume (0,85 %) arba veronalio užpildo tirpale.

7. Atliekant reakcijos tyrimą, naudojama komplemento dozė, kuri yra didesnė nei minimali dozė, reikalinga pilnutinei hemolizei.

8. Atliekant komplemento fiksavimo reakcijos tyrimą, kiekvieną kartą būtina vykdyti šias kontroles:

   a) serumo antikomplementinio poveikio kontrolę;

   b) antigenų kontrolę;

   c) sensibilizuotų raudonųjų kraujo kūnelių kontrolę;

   d) komplemento kontrolę;

   e) reakcijos pradžioje jautrumo kontrolę, naudojant teigiamą serumą;

   f) reakcijos specifikos kontrolę, naudojant neigiamą serumą.

9. Standartinių serumų ir antigenų priežiūrą ir oficialią kontrolę vykdo šio priedo A skirsnio 9 punkte išvardinti institutai.

10. Antigenai gali būti tiekiami koncentruoti, jeigu buteliuko etiketėje yra nurodomas praskiedimo faktorius.

C. **Žiedinis tyrimas**

1. Žiedinis tyrimas atliekamas, tiriant visų fermos pieno maišytuvų arba tūrinių talpyklų turinį.

2. Standartinį antigeną tiekia vienas iš A skirsnio 9 punkto a–j papunkčiuose išvardintų institutų. Rekomenduojama, kad antigenai būtų standartizuoti pagal PSO/JT Maisto ir žemės ūkio organizacijos reikalavimus.

3. Antigenas gali būti nuspalvintas tik hematoksilinu (haematoxylin) arba tetrazolijumi (tetrazolium); pageidautina naudoti hematoksiliną.

4. Jeigu nėra naudojami konservantai, reakcijos tyrimas turi būti atliktas per 18–24 valandas, paėmus bandinį iš karvės. Jeigu pienas yra tiriamas vėliau kaip po 24 valandų nuo bandinio paėmimo, būtina naudoti konservantus; formalinas arba gyvsidabrio dichloridas yra naudojami kaip konservantai; naudojant vieną iš šių konservantų, tyrimas turi būti atliktas per 14 dienų nuo bandinio paėmimo dienos. Galima pridėti formaliną, gaunant galutinę pieno bandinio 0,2 % koncentraciją, šiuo atveju, pieno kiekio ir formalino tirpalo kiekio santykis turi būti ne mažesnis kaip 10:1. Vietoje formalino galima naudoti gyvsidabrio dichlorido tirpalą, gaunant galutinę pieno bandinio 0,2 % koncentraciją, šiuo atveju, pieno kiekio ir gyvsidabrio dichlorido tirpalo kiekio santykis turi būti ne mažesnis kaip 10:1.

5. Reakcija yra atliekama, naudojant vieną iš šių metodų:

— pieno stulpelis ne mažesnis kaip 25 mm, pieno kiekis – 1 ml ir pridedama 0,03 ml vieno iš standartizuotų nuspalvintų antigenų,

— pieno stulpelis ne mažesnis kaip 25 mm, pieno kiekis – 1 ml ir pridedama 0,05 ml vieno iš standartizuotų nuspalvintų antigenų,

— pieno kiekis – 8 ml ir pridedama 0,08 ml vieno iš standartizuotų nuspalvintų antigenų,

— pieno stulpelis ne mažesnis kaip 25 mm, pieno kiekis – 2 ml ir pridedama 0,05 ml vieno iš standartizuotų nuspalvintų antigenų.

6. Pieno ir antigenų mišinys inkubuojamas, kai temperatūra yra 37 °C, ne trumpiau kaip 45 minutes ir ne ilgiau kaip 60 minučių. Tyrimo rezultatai turi būti nustatyti per 15 minučių, išėmus mišinį iš inkubatoriaus.

7. Reakcijos rezultatai nustatomi pagal šiuos kriterijus:

a) *neigiama reakcija*: nuspalvintas pienas, bespalvė grietinėlė;

b) *teigiama reakcija*: pienas ir grietinėlė vienodos spalvos arba bespalvis pienas ir nuspalvinta grietinėlė.

D. **Buferinis brucelos antigeno tyrimas**

Buferinis brucelos antigeno tyrimas atliekamas, naudojant vieną iš šių metodų:

a) *Rankiniu būdu atliekamas tyrimas*

1. Standartinis serumas yra anti-brucella abortus serumas, atitinkantis antrąjį tarptautinį standartą, kurį tiekia Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge, Anglija.

2. Antigenas gaminamas, nepaisant ląstelių koncentracijos, tačiau jo jautrumas yra standartizuojamas pagal anti-brucella abortus serumą, atitinkantį antrąjį tarptautinį standartą, tokiu būdu, kad antigenas sukeltų teigiamą reakciją, kai serumo praskiedimas yra 1:47,5, ir neigiamą reakciją, kai serumo praskiedimas yra 1:55.

3. Antigenas yra suspenduojamas buferiniame brucelos antigeno skiediklyje, kai pH yra 3,65 ± 0,5, ir gali būti nuspalvintas rožiniu bengalo dažikliu.

4. Gaminant antigeną agliutinacijai mėgintuvėlyje, naudojamos Weybridge Nr. 99 ir USDA 1119 štamai arba bet koks kitas ekvivalentiško jautrumo štamas.

5. Mitybinės terpės, naudojamos štamo laikymui laboratorijoje ir gaminant antigeną, neturi skatinti bakterinės disocijacijos (S-R); naudojami bulvių agaro terpės arba nepertraukiamos mitybos metodai.

6. Atliekamas antigeno tyrimas, susijęs su aštuoniais žinomais džiovintais šaldant teigiamais ir neigiamais serumais.

7. Standartinių serumų ir antigenų priežiūrą ir oficialią kontrolę vykdo šio priedo A skirsnio 9 punkte išvardinti institutai.

8. Tiekiamas antigenas turi būti paruoštas naudojimui.

9. Buferinis brucelos antigeno tyrimas atliekamas šiuo būdu:

a) vienas lašas (0,03 ml) antigeno užlašinamas ant baltos lėkštelės šalia vieno lašo (0,03 ml) serumo;

b) jie sumaišomi strypeliu, visų pirma tiesia linija, o po to apskritimu, kurio skersmuo yra nuo 10 iki 12 mm;

c) lėkštelė yra judinama į šonus keturias minutes (maždaug 30 kartų per minutę);

d) rodmens skaitymas atliekamas gerai apšviestoje vietoje; jeigu nėra agliutinacijos požymių, laikoma, kad tyrimo rezultatas yra neigiamas; esant bet kokiam agliutinacijos laipsniui, laikoma, kad tyrimo rezultatas yra teigiamas, nebent pakraščiai yra per daug išdžiūvę.

b) *Automatizuotas tyrimas*

Automatizuotas tyrimas turi būti bent jau toks pat jautrus ir tikslus kaip rankiniu būdu atliekamas tyrimas.

E. **Plazmos žiedo tyrimas**

a) *Plazmos ekstrahavimas*

Mėgintuvėlis su krauju, kurio krešėjimas sustabdomas, pridedant EDTA, yra centrifuguojamas tris minutes 3 000 aps/min greičiu ir po to laikomas nuo 12 iki 24 valandų 37 °C temperatūroje.

b) *Įvertinimas*

0,2 ml stabilizuotos plazmos įlašinama į vamzdelį, kuriame yra 1 ml neapdoroto pieno. Sumaišius, pridedamas 1 lašas (0,05 ml) ABR antigeno ir viskas vėl sumaišoma. Antigenas yra standartizuojamas pagal standartinį antigeną, kurį tiekia A skirsnio 9 punkto a papunktyje nurodytas institutas.

Po inkubacinio 45 minučių periodo, kai temperatūra yra 37 °C, per 15 minučių būtina atlikti rodmens skaitymą. Laikoma, kad rezultatas yra teigiamas, jeigu žiedo spalva pasidaro tokia pati arba tamsesnė kaip pieno stulpelio spalva.

F. **Plazmos agliutinacija**

Pagal E a paragrafą ekstrahuota plazma gali būti naudojama tuoj pat po centrifugavimo, jos termiškai nestabilizuojant. 0,05 ml plazmos yra sumaišoma su 1 ml antigeno, kad serumo agliutinacija būtų 50 %, o tai atitinka praskiedimo santykiui 1:20. Rodmens skaitymas atliekamas po 18–24 valandų inkubacinio periodo, kai temperatūra yra 37 °C. Laikoma, kad reakcija yra teigiama, jeigu agliutinacijos lygis yra 50 arba daugiau %.

G. **Mikroagliutinacijos tyrimas**

1. Skiedikliai pagaminami iš 0,85 % fiziologinio tirpalo, fenolizuoto 0,5 %.

2. Antigenas pagaminamas pagal A skirsnio 6, 7 ir 8 punktus ir titruojamas pagal A skirsnio 5 punktą. Tuo momentu, kai naudojamas antigenas, pridedamas 0,02 % O safraninas (galutinis praskiedimas).

3. Naudojamas A skirsnio 1 punkte nurodytas standartinis serumas.

4. Standartinį serumą tiekia Bundesgesundheitsamt, Berlynas.

5. Mikroagliutinacijos tyrimas atliekamas ant lėkštelių, kuriose yra 0,250 ml talpos duobutės su kūginiu dugnu. Tyrimas atliekas šiuo būdu:

   a) serumo paruošimas prieš skiedimą: į kiekvieną duobutę, kurioje yra 0,075 ml skiediklio, įlašinama 0,050 ml kiekvieno bandomojo serumo. Mišiniai purtomi 30 sekundžių;

   b) laipsniškas serumo skiedimas: paruošiami ne mažiau kaip trys kiekvieno serumo tirpalai. Šiuo tikslu, iš kiekvieno skiedimui paruošto serumo (1:2,5) paimame 0,025 mililitrus ir įlašiname į duobutę, kurioje yra 0,025 ml skiediklio. Tokiu būdu, pirmo praskiesto serumo koncentracija yra 1:5, o kiti praskiesti serumai gaunami dubliavimo būdu;

   c) antigeno pridėjimas: į kiekvieną duobutę, kurioje yra skirtingi praskiesti serumai, pridedama 0,025 ml antigeno. Papurčius 30 sekundžių, lėkštelės uždaromos dangteliais ir laikomos nuo 20 iki 24 valandų 37 °C temperatūroje, esant drėgnai aplinkai;

   d) rezultatų skaitymas: antigeno nusėdimo įvertinimas atliekamas, ištiriant duobutės dugną, kuris atsispindi virš jo esančiame įgaubtame veidrodėlyje. Jeigu reakcija yra neigiama, antigenas sudaro kompaktinės sagutės su aiškiai apibrėžtais kraštais formos nuosėdas, kurių spalva yra sodriai raudona. Jeigu reakcija yra teigiama, susidaro išsiskaidęs rožinis šydas, kuris yra vienodai pasiskirstęs duobutėje. Skirtingi agliutinacijos procentai nustatomi, lyginant su antigeno kontroliniais tyrimais, žyminčiais 0, 25, 50, 75 ir 100 % agliutinaciją. Kiekvieno serumo agliutinacija yra išreiškiama tarptautiniais agliutinacijos vienetais viename mililitre. Kontroliniai teigiami ir neigiami serumai, praskiesti tokiu būdu, kad juose būtų 30 tarptautinių agliutinacijos vienetų viename mililitre, taip pat pridedami prie tyrimo rezultatų.

H. **Su fermentais susijęs imunosorbento bandinys (Elisa), nustatant galvijų bruceliozę**

1. Naudojamos šios medžiagos ir reagentai:

a) kietosios fazės mikrolėkštelės, kuvetės ir kitos kietosios fazės;

b) antigenas pritvirtinamas prie kietosios fazės, panaudojant arba nenaudojant poliklonininius arba monokloninius jungiančius antikūnus;

c) tiriamasis biologinis skystis;

d) atitinkama teigiama ir neigiama kontrolinė medžiaga;

e) konjugantas;

f) substratas, pritaikytas naudojamam fermentui;

g) jeigu reikia, užpildantis tirpalas;

h) tirpalai, skirti tiriamųjų bandinių skiedimui, reagentų gamybai, o taip pat plovimui;

i) rodmens skaitymo sistema, tinkama naudojamam substratui.

2. *Tyrimo standartizavimas ir jautrumas*

1) Laikoma, kad tūriniai pieno tyrimai yra neigiami, jeigu jų sukelta reakcija nesiekia 50 % reakcijos, kuri išaiškinama, naudojant antrojo tarptautinio standarto bruceliozės serumo 1:10 000 tirpalą su neigiamu pienu.

2) Laikoma, kad atskiri serumo bandiniai yra neigiami, jeigu jų sukelta reakcija nesiekia 10 % reakcijos, kuri išaiškinama, naudojant antrojo tarptautinio standarto bruceliozės serumo 1:200 skiedinį su fiziologiniu tirpalu arba bet kokį pripažintą skiedinį 17 straipsnyje nustatyta tvarka, gavus Veterinarijos mokslinio komiteto išvadas.

Bruceliozės Elisa standartai turi atitikti A poskyrio 1 ir 2 punktuose nurodytus standartus (praskiedus taip, kaip nurodyta etiketėje).

3. *Elisa tyrimo sąlygos, nustatant galvijų bruceliozę*

Elisa metodas gali būti naudojamas pieno bandiniams tirti arba tais atvejais, kai pienas yra iš ūkio, kuriame ne mažiau kaip 30 % karvių yra melžiamos karvės.

Jeigu naudojamas šis metodas, būtina imtis priemonių, užtikrinant, kad bandiniai galėtų būti identifikuojami pagal gyvūnus, iš kurių paimtas pienas arba serumai.

D PRIEDAS

I SKYRIUS

OFICIALIAI ENZOOTINĖS GALVIJŲ LEUKOZĖS NEAPIMTOS BANDOS, VALSTYBĖS NARĖS IR REGIONAI

A. LAIKOMA, KAD BANDA OFICIALIAI NEAPIMTA ENZOOTINĖS GALVIJŲ LEUKOZĖS, JEIGU:

i) nėra jokių klinikinių arba laboratorinių duomenų ir požymių, kad bandoje būtų bent vienas enzootinės galvijų leukozės susirgimas; be to, per dvejus pastaruosius metus nebuvo patvirtintas nei vienas leukozės susirgimas ir

ii) visi gyvūnai, kuriems yra daugiau kaip 24 mėnesiai amžiaus, per 12 pastarųjų mėnesių neigiamai reagavo į tyrimą, atliktą du kartus pagal šio priedo nuostatas, kai tarp tyrimų yra ne mažesnė kaip keturių mėnesių pertrauka, arba

iii) banda atitinka i punkto reikalavimus ir yra valstybėje narėje arba regione, kurie yra oficialiai neapimti enzootinės galvijų leukozės.

B. Banda išlaiko oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimtos bandos statusą, jeigu:

i) vykdoma A poskyrio i punkto apibrėžta sąlyga;

ii) visi į bandą perkelti gyvūnai yra iš oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimtos bandos;

iii) visi gyvūnai, kuriems yra daugiau kaip 24 mėnesiai amžiaus, neigiamai reaguoja į kas trejus metus atliekamus tyrimus pagal II skyrių.

C. Oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimtos bandos statusas yra sustabdomas, jeigu nevykdomos B poskyryje apibrėžtos sąlygos.

D. Oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimtos bandos statusas yra sustabdomas iki tol, kol nėra įvykdomi šie reikalavimai:

1. Jeigu oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimtoje bandoje vienas gyvūnas teigiamai reaguoja, atlikus vieną iš II skyriuje nurodytų tyrimų:

i) gyvūnas, kuris teigiamai reaguoja, o taip pat, jeigu tai yra karvė, bet koks jos veršelis, turi būti išvežti į skerdyklą, prižiūrint veterinarinėms institucijoms;

ii) kiti bandos gyvūnai turi būti reagavę neigiamai, atlikus serologinį tyrimą pagal II skyrių, praėjus ne mažiau kaip trims mėnesiams po gyvūno, kuriam išaiškinta teigiama reakcija, bei visų jo galimų palikuonių pašalinimo iš bandos;

iii) atlikus privalomą epidemiologinį tyrimą, bandoms, kurios yra epidemiologiškai susijusios su užsikrėtusia banda, turi būti taikomos ii papunktyje nurodytos priemonės.

Tačiau kompetentinga institucija gali dalinai panaikinti įsipareigojimą paskersti sergančios karvės veršelį, jeigu jis buvo atskirtas nuo motinos iš karto po gimimo. Šiuo atveju, veršeliui būtina taikyti 2 punkto iii papunktyje nurodytus reikalavimus.

2. Jeigu oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimtoje bandoje daugiau kaip vienas gyvūnas reaguoja teigiamai arba jeigu patvirtinama, kad banda yra užkrėsta:

i) gyvūnai, kurie reaguoja teigiamai, o taip pat, jeigu tai yra karvės, visi jų veršeliai turi būti išvežti į skerdyklą, prižiūrint veterinarinėms institucijoms;

ii) visi gyvūnai, kuriems yra daugiau kaip 24 mėnesiai amžiaus, turi būti reagavę neigiamai, atlikus pagal II skyrių du tyrimus, tarp kurių yra ne mažesnė kaip keturių mėnesių ir ne didesnė kaip 12 mėnesių pertrauka;

iii) visi kiti gyvūnai, juos identifikavus, turi būti laikomi ūkyje tol, kol jiems yra daugiau kaip 24 mėnesiai amžiaus, ir jų tyrimų rezultatai patenkina ii papunktyje nurodytus reikalavimus;

iv) atlikus privalomą epidemiologinį tyrimą, bandoms, kurios yra epidemiologiškai susijusios su infekuota banda, turi būti taikomos ii papunktyje nurodytos priemonės.

Tačiau kompetentinga institucija gali dalinai panaikinti įpareigojimą paskersti sergančios karvės veršelį, jeigu jis buvo atskirtas nuo motinos iš karto po gimimo. Šiuo atveju, veršeliui būtina taikyti 2 punkto iii papunktyje nurodytus reikalavimus.

3. Jeigu oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimtos bandos statusas yra sustabdomas dėl kitų priežasčių, visi bandos galvijai, kuriems yra daugiau kaip 24 mėnesiai amžiaus, turi būti reagavę neigiamai, atlikus serologinį tyrimą pagal II skyrių.

E. 17 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija gali pasiūlyti, kad valstybė narė arba jos regionas būtų paskelbti oficialiai neapimtais enzootinės galvijų leukozės, jeigu:

a) ne mažiau kaip 99,8 % galvijų bandų yra oficialiai enzootinės galvijų leukozės neapimtos bandos pagal A poskyrio reikalavimus

arba

b) per pastaruosius trejus metus valstybėje narėje arba jos regione nebuvo patvirtintas nei vienas susirgimas enzootine galvijų leukoze ir

valstybės narės atveju 10 % atsitiktinai pasirinktų bandų gyvūnų, kuriems yra daugiau kaip 24 mėnesiai amžiaus, neigiamai reaguoja per pastaruosius 24 mėnesius atlikus tyrimus pagal II skyrių, arba

valstybės narės arba regiono atveju visi gyvūnai, kuriems yra daugiau kaip 24 mėnesiai amžiaus, neigiamai reaguoja, atlikus tyrimus pagal II skyrių.

F. Valstybė narė arba jos regionas išlaiko, oficialiai neapimtos enzootinės galvijų leukozės teritorijos statusą, jeigu:

i) kiekvienais metais, ištyrus atsitiktinį bandinį, kurio patikimumas yra 99 %, nustatoma, kad mažiau kaip 0,2 % visų bandų yra užsikrėtusios leukoze, arba, ištyrus pagal II skyriaus reikalavimus ne mažiau kaip 20 % visų galvijų, kuriems yra daugiau kaip dveji metai amžiaus, jie reaguoja neigiamai;

arba

ii) jeigu per pastaruosius trejus metus valstybėje narėje arba jos regione neužregistruotas nei vienas susirgimo enzootine galvijų leukoze atvejis, kai bandų santykis yra 1:10 000, galima nuspręsti 17 straipsnyje nustatyta tvarka, kad įprastiniai serologiniai tyrimai būtų nutraukti, tačiau tik tada, jei:

— visiems valstybės narės arba jos regiono teritorijoje paskerstiems galvijams taikomi skrodimo tyrimai, kuriuos atlieka valstybinis veterinarijos gydytojas, privalantis raštu pranešti apie visus auglius, užfiksuotus laboratorinių tyrimų metu, ir

— valstybė narė privalo pranešti apie visus susirgimus enzootine galvijų leukoze regione, kuriam taikomas Komisijos sprendimas. Komisija gali 17 straipsnyje nustatyta tvarka pasiūlyti, kad būtų priimtas sprendimas, nutraukiantis arba atšaukiantis įprastinius serologinius tyrimus, ir

— visi galvijai, kuriems reaguoja teigiamai, atlikus imunodifuzinį tyrimą, paskerdžiami, o bandai taikomi apribojimai iki tol, kol bus atstatytas jos statusas pagal I skyriaus D poskyrio reikalavimus.

G. i) valstybės narės arba jos regiono oficialiai neapimtos enzootinės galvijų leukozės teritorijos statusas sustabdomas 17 straipsnyje nustatyta tvarka, jeigu ištyrus daugiau kaip 0,2 % visų ūkių, esančių šioje valstybėje narėje arba jos regione, nustatomas ir patvirtinamas galvijų leukozės susirgimas;

ii) valstybės narės arba jos regiono oficialiai enzootinės galvijų leukozės teritorijos statusas gali būti sugrąžintas 17 straipsnyje nustatyta tvarka, jeigu:

a) įvykdžius D poskyrio 1 ir 2 punktų reikalavimus, ne mažiau kaip 20 % kitų atsitiktinai pasirinktų bandų, esančių šioje valstybėje narėje arba jos regione, galvijams 12 mėnesių laikotarpiu atliktas vienas iš II skyriuje nurodytų tyrimų;

b) šių tyrimų rezultatai, kurių patikimumas yra 99 %, parodo, kad ne daugiau kaip 0,2 % visų bandų yra užsikrėtusios.

II SKYRIUS

TYRIMAI ENZOOTINEI GALVIJŲ LEUKOZEI NUSTATYTI

Enzootinė galvijų leukozė nustatoma, atliekant imunodifuzinį tyrimą a ir b poskyriuose apibrėžtomis sąlygomis arba su fermentais susijusį imunosorbento bandinį (elisa) pagal c poskyryje apibrėžtomis sąlygomis. imunodifuzinis metodas naudojamas tik individualiems tyrimams. jeigu tyrimų rezultatais pagrįstai abejojama, jie papildomai patikrinami, atliekant imunodifuzinį tyrimą.

A. **Agaro gelio imunodifuzinis tyrimas, nustatant enzootinę galvijų leukozę**

1. Tyrimui naudojamame antigene turi būti galvijų leukozės viruso glikoproteinas. Antigenas turi būti standartizuotas pagal standartinį serumą (El serumą), kurį tiekia State Veterinary Serum Laboratory, Kopenhaga.

2. Žemiau nurodyti institutai yra atsakingi už laboratorijos standartinių darbinių antigenų kalibravimą pagal oficialų EEB (Bendrijos) standartinį serumą (El serumą), kurį tiekia State Veterinary Serum Laboratory, Kopenhaga.

   a) Vokietija: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Tubingen;

   b) Belgija: Institut national de recherches vétérinaires, Briuselis;

   c) Prancūzija: Laboratoire national de pathologie bovine, Lyon;

   d) Liuksemburgo Didžioji Hercogystė;

   e) Italija: Istituto zooprofilattico spenmentale, Perugia;

   f) Olandija: Instituut voor Dierhonderij en Diergezondheid (ID-DLO), Lelystad;

   g) Danija: Statens Veterinaere Serum Laboratorium, Kopenhaga;

   h) Airija: Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Dublinas;

   i) Jungtinė Karalystė:

      1) Didžioji Britanija: Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge, Anglija;

      2) Šiaurės Airija: Veterinary Research Laboratory, Stormont, Belfastas;

   j) Ispanija: Subdirreccion general de sanidad animal. Laboratorio de sanidad y produccion animal Algete, Madridas;

   k) Portugalija: Laboratorio Nacional de Investigaçáo Veterinária, Lisabona;

   l) Graikija: Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων, Νεαπόλεως 25, 153 10 Αθήνα;

   m) Austrija: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling;

   n) Suomija: Eläinlääkintä-ja elintarvikelaitos, Helsinki/Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors;

   o) Švedija: Statens veterinärmedicinska anstalt, Upsala.

3. Laboratorijoje naudojami standartiniai antigenai turi būti bent vieną kartą per metus pateikti EEB etaloninėms laboratorijoms, išvardintoms 2 punkte, kad šios patikrintų juos, lyginant su oficialiu EEB (Bendrijos) standartiniu serumu. Atlikus standartizaciją, naudojamas antigenas gali būti kalibruojamas pagal B poskyrio reikalavimus.

4. Tyrimui naudojamus reagentus sudaro:

   a) antigenas: antigene turi būti savitieji leukozės viruso glikoproteinai, standartizuoti pagal oficialų EEB (Bendrijos) serumą;

   b) bandomasis serumas;

   c) žinomas teigiamas kontrolinis serumas;

   d) agaro gelis:

      0,8 % agaras,

      8,5 % NaCl,

      0,05 M Tris-buffer pH 7,2;

      15 mililitrų šio agaro turi būti įdėta į 85 mm skersmens Petri lėkštelę tokiu būdu, kad agaro storis būtų 2,6 mm.

5. Agare padaromos septynios drėgmės nepraleidžiančios duobutės, kurios siektų lėkštelės dugną. Duobučių schema turi būti tokia: viena centrinė su šešiomis ją supančiomis duobutėmis.

   Centrinės duobutės skersmuo: 4 mm

   Periferinių duobučių skersmuo: 6 mm

   Atstumas tarp centrinės ir periferinių duobučių: 3 mm

6. Centrinė duobutė pripildoma standartiniu antigenu. 1 ir 4 periferinės duobutės (žr. žemiau esančias diagramas) pripildomos žinomu teigiamu serumu, 2, 3, 5 ir 6 duobutės pripildomos bandomuoju serumu. Duobutės pripildomos iki pat viršaus, kad nebūtų menisko.

7. Tokiu būdu gaunami šie kiekiai:

   antigenas: 32 mikrolitrai

   kontrolinis serumas: 73 mikrolitrai

   bandomasis serumas: 73 mikrolitrai

8. Inkubuojama 72 valandas uždarytoje drėgnoje kameroje, kambario temperatūroje (20–27 °C).

9. Tyrimo rodmenys skaitomi po 24 ir 48 valandų, tačiau galutinis rezultatas gaunamas ne anksčiau po 72 valandų:

   a) bandomasis serumas yra teigiamas, jeigu jis suformuoja savitąją nuosėdų liniją su galvijų leukozės viruso antigenu ir suformuoja liniją, kuri yra visiškai identiška kontroliniam serumui;

   b) bandomasis serumas yra neigiamas, jeigu jis nesuformuoja savitosios nuosėdų linijos su galvijų leukozės viruso antigenu ir neiškreipia kontrolinio serumo linijos;

   c) laikoma, kad reakcija nėra galutinė, jeigu:

      i) iškreipiama kontrolinio serumo linija, pritraukiant ją prie galvijų leukozės viruso antigeno duobutės, bet nesuformuojant aiškiai matomos nuosėdų linijos su antigenu,

      arba

      ii) negalima nustatyti, ar jos rezultatas yra neigiamas ar teigiamas.

   Esant negalutiniams reakcijų rezultatams, tyrimas gali būti kartojamas, panaudojant koncentruotą serumą.

10. Galima naudoti bet kokią kitą konfiguraciją arba schemą, jeigu įmanoma nustatyti teigiamą E4 serumą, praskiestame negatyviame serume, kai jų santykis yra 1:10.

B. **Antigeno standartizacijos metodas**

Reikalingi tirpalai ir medžiagos

1. 40 ml 1,6 % agarozės 0,05 M Tris/HCl buferiniame tirpale, pH 7,2 su 8,5 % NaCl;

2. 15 ml galvijų leukozės serumo, kuriame yra tik galvijų leukozės viruso glikoproteinų antikūnai, praskiesto 1:10 santykiu 0,05 M Tris/HCl buferiniame tirpale, pH 7,2 su 8,5 % NaCl;

3. 15 ml galvijų leukozės serumo, kuriame yra tik galvijų leukozės viruso glikoproteinų antikūnai, praskiesto 1:5 santykiu 0,05 M Tris/HCl buferiniame tirpale, pH 7,2 su 8,5 % NaCl;

4. keturios plastikinės Petri lėkštelės, kurių skersmuo lygus 85 mm;

5. spaudiklis, kurio skersmuo nuo 4 iki 6 mm;

6. etaloninis antigenas;

7. standartizuojamas antigenas;

8. vandens vonelė (56 °C).

Darbo tvarka

Agarozė (1,6 %) ištirpinama Tris/HCl buferiniame tirpale, pamažu kaitinant iki 100 °C. Patalpinama 56 °C vandens vonelėje ir ten laikoma maždaug vieną valandą. Galvijų leukozės serumo tirpalas taip pat patalpinamas 56 °C vandens vonelėje.

Po to 15 ml 56 °C agarozės tirpalas sumaišomas su 15 ml galvijų leukozės serumu (1:10), visa tai greitai supurtoma ir įpilama po 15 ml į dvi Petri lėkšteles. Ši procedūra taip pat taikoma 1:5 santykiu praskiestam galvijų leukozės serumui.

Kai agarozė sukietėja, duobutės padaromos taip:

Antigeno pridėjimas

i) 1 ir 3 Petri lėkštelės:

   A duobutė – neatskiestas etaloninis antigenas,

   B duobutė – 1:2 santykiu praskiestas etaloninis antigenas,

   C ir E duobutės – etaloninis antigenas,

   D duobutė – neatskiestas bandomasis antigenas.

ii) 2 ir 4 Petri lėkštelės:

   A duobutė – neatskiestas bandomasis antigenas,

   B duobutė – 1:2 santykiu praskiestas bandomasis antigenas,

   C duobutė – 1:4 santykiu praskiestas bandomasis antigenas,

   C duobutė – 1:8 santykiu praskiestas bandomasis antigenas.

Papildomos instrukcijos

1. Eksperimentas atliekamas naudojant du serumo tirpalus (1:5 ir 1:10), siekiant optimalaus nusodinimo.
2. Jeigu nusodinimo skersmuo abiejuose tirpaluose yra per mažas, serumas turi būti dar praskiestas.
3. Jeigu nusodinimo skersmuo abiejuose tirpaluuose yra per didelis ir nežymus, parenkamas didesnės koncentracijos serumas.
4. Galutinė agarozės koncentracija turi būti 0,8 %; galutinė atitinkamų serumų koncentracija turi būti 5 % ir 10 %.
5. Išmatuoti skersmenys pažymimi koordinačių sistemoje. Bandomojo antigeno tirpalo skersmuo turi būti toks pat kaip etaloninio antigeno darbinio tirpalo skermuo.

C. **Su fermentais susijęs imunosorbento bandinys (Elisa), nustatant enzootinę galvijų leukozę**

1. Naudojamos šios medžiagos ir reagentai:
   a) kietosios fazės mikrolėkštelės, kuvetės ir kitos kietosios fazės;
   b) antigenas pritvirtinamas prie kietosios fazės, panaudojant arba nenaudojant polikloninius arba monokloninius jungiančius antikūnus. Jeigu antigenas padengiamas tiesiai ant kietosios fazės, visi bandiniai, kurie reaguoja teigiamai, turi būti ištirti dar kartą, enzootinės galvijų leukozės atveju lyginant su kontroliniu antigenu. Kontrolinis antigenas turi būti identiškas antigenui, išskyrus galvijų leukozės viruso antigenus. Jeigu jungiantys antikūnai padengiami ant kietosios fazės, antikūnai neturi reaguoti į kitus nei galvijų leukozės viruso antigenus;
   c) bandomasis biologinis skystis;
   d) atitinkama teigiama ir neigiama kontrolinė medžiaga;
   e) konjugantas;
   f) substratas, pritaikytas naudojamam fermentui;
   g) jeigu reikia, užpildantis tirpalas;
   h) tirpalai, skirti tiriamų bandinių skiedimui, reagentų gamybai, o taip pat plovimui;
   i) rodmens skaitymo sistema, tinkama naudojamam substratui.

2. *Tyrimo standartizavimas ir jautrumas*

Elisa tyrimo jautrumas turi būti tokio laipsnio, kad būtų galima nustatyti teigiamą E4 serumą, kai jis praskiedžiamas 10 kartų (serumo bandiniai) arba 250 kartų (pieno bandiniai) daugiau kaip individualių bandinių tirpalas, kai šie bandiniai sujungiami. Atliekant tyrimus, kurių metu bandiniai (serumo ir pieno) tiriami atskirai, kad galima būtų nustatyti teigiamą E4 serumą, praskiestą 1:10 santykiu (neigiamas serumas) arba 1:250 santykiu (neigiamas pienas), kai tyrimas atliekamas tame pačiame tirpale, kuris naudojamas individualiems bandiniams. A poskyrio 2 punkte išvardinti oficialūs institutai atsako už Elisa metodo kokybės patikrinimą ir ypač už bandinių, kurie sujungiami remiantis skaičiavimais, gautais tiriant E4 serumą, skaičiaus nustatymą kiekvienoje pagamintoje partijoje.

E4 serumas tiekiamas National Veterinary Laboratory, Kopenhaga.

3. *Elisa tyrimo sąlygos, nustatant enzootinę galvijų leukozę*

Elisa metodas gali būti naudojamas pieno bandiniams tirti arba tais atvejais, kai pienas yra iš ūkio, kuriame ne mažiau kaip 30 % karvių yra melžiamos karvės.

Jeigu naudojamas šis metodas, būtina imtis priemonių, užtikrinant, kad bandiniai galėtų būti identifikuojami pagal gyvūnus, iš kurių paimtas pienas arba serumai.

E PRIEDAS (I)

a) **Galvijų ligos**

— Snukio ir nagų liga
— Pasiutligė
— Tuberkuliozė
— Bruceliozė
— Kontaginė galvijų pleuropneumonija
— Enzootinė galvijų leukozė
— Juodligė

b) **Kiaulių ligos**

— Pasiutligė
— Bruceliozė
— Klasikinis kiaulių maras
— Afrikinis kiaulių maras
— Snukio nagų liga
— Kiaulių vezikulinė liga
— Juodligė

E PRIEDAS (II)

— Aujeskio liga
— Infekcinis galvijų rinotracheitas
— Kiaulių briuceliozė (Brucella suis)
— Transmisinis gastroenteritas

F PRIEDAS

SKERDIMUI/VEISIMUI/PRODUKCIJAI SKIRTOS GALVIJŲ RŪŠYS/KIAULĖS (1)

Sertifikatas Nr. .....

Rūšys: .....

Kilmės valstybė narė: ..... Kilmės regionas: .....

A SKIRSNIS

Siuntėjo pavadinimas ir adresas: .....

.....

Kilmės ūkio pavadinimas ir adresas: ..... (2)

.....

Prekiautojo registracijos Nr.: ..... (1)

Duomenys apie galvijų sveikatą

Patvirtinu, kad žemiau išvardinti gyvūnai yra iš bandos arba bandų, kurios oficialiai neapimtos tuberkuliozės, bruceliozės ir leukozės, taip pat patvirtinu, kad (3):

— kilmės banda yra valstybės narės teritorijoje arba valstybės narės teritorijos dalyje, kuri yra apibrėžta kaip:

1) oficialiai tuberkuliozės neapimta teritorija:	taip/ne	Komisijos sprendimas . . . / . . . / . . . (1)
2) oficialiai bruceliozės neapimta teritorija:	taip/ne	Komisijos sprendimas . . . / . . . / . . . (1)
3) oficialiai leukozės neapimta teritorija:	taip/ne	Komisijos sprendimas . . . / . . . / . . . (1)

— valstybėje narėje arba valstybės narės teritorijos dalyje veikia priežiūros sistema:

Komisijos sprendimas . . . / . . . / . . . (1)

— žemiau išvardinti gyvūnai reagavo neigiamai, atlikus tyrimus 30 dienų laikotarpiu iki jų išvežimo iš ūkio pagal Direktyvos 64/432/EEB 6 straipsnio 2 dalies reikalavimus:

		Tyrimo data
Tuberkulino tyrimas (gyvūnams, kuriems yra daugiau kaip 6 mėnesiai amžiaus):	taip/nėra būtinas	.....
Serumo agliutinacijos tyrimas, nustatant bruceliozę (išskyrus kastruotus gyvūnus arba gyvūnus, kuriems yra mažiau kaip 12 mėnesių amžiaus):	taip/nėra būtinas	.....
Leukozės tyrimas (gyvūnams, kuriems yra daugiau kaip 12 mėnesių amžiaus):	taip/nėra būtinas	.....

— skerdimui skirti gyvūnai (1),

— skerdimui skirti gyvūnai, kurie nėra iš bandų, oficialiai neapimtų tuberkuliozės, bruceliozės ir leukozės ir esančių Ispanijoje (1) (4); žemiau išvardinti gyvūnai reagavo neigiamai, atlikus tyrimus 30 dienų laikotarpiu iki jų išvežimo iš kilmės ūkio:

	Tyrimo data
Tuberkulino tyrimas ..... (1)	
Serumo agliutinacijos tyrimas, nustatant bruceliozę ..... (1)	
Leukozės tyrimas ..... (1)	

B SKIRSNIS

Gyvūno identifikacija Gyvūnų skaičius: .....

Veislė: ..... Rūšis: ..... Amžius: ..... Oficiali identifikacija: .....

Išvežimo data: .....

A ir B skirsnių patvirtinimas

Antspaudo vieta

Valstybinio veterinarijos gydytojo parašas: .....

gyvūnų kilmės ūkio patvirtinto veterinarijos gydytojo parašas, kuris taip pat galioja valstybės narės, kurioje veikia priežiūros sistema, atveju (1): .....

Vardas, pavardė (didžiosiomis raidėmis): .....

Data: .....

C SKIRSNIS

Patvirtintas gyvūnų surinkimo centras (1)

Centro pavadinimas: .....

Adresas: .....

Registracijos Nr.:.....

Atvežimo data: .....

Išvežimo data: .....

Parašas/antspaudas

D SKIRSNIS

Gyvūnų paskyrimo vieta: .....

Siuntėjo pavadinimas ir adresas:.....

.....

Paskyrimo ūkio pavadinimas ir adresas: .....

..... (1)

Tranzito centro pavadinimas ir adresas: .....

..... (1)

Transporto priemonė: ..... Patvirtinimo numeris: .....

Atlikus kontrolę pagal norminius aktus, patvirtinu, kad:

1) ..... (data) šie gyvūnai patikrinti 24 valandų laikotarpiu iki jų išvežimo ir patikrinimo metu nebuvo nustatyta jokių infekcinės arba užkrečiamos ligos klinikinių požymių;

2) įvykdytos visos taikytinos Tarybos direktyvos 64/432/EEB nuostatos;

3) numatomas gyvūnų judėjimas užregistruotas Animo sistemoje šio dokumento išdavimo dieną;

4) pirmiau nurodytas (-i) gyvūnas (-ai) atitinka papildomas garantijas, susijusias su ..... liga, taikomas ..... (rūšis/veislė) ir skirtas (Komisijos sprendimas ...../...../EB).

Antspaudo vieta

Valstybinio veterinarijos gydytojo parašas: .....

Vardas, pavardė (didžiosiomis raidėmis): .....

Oficialios pareigos: .....

Adresas: .....

Šis sertifikatas galioja 10 dienų po sveikatos patikrinimo, nurodyto D poskyryje, datos.

---

(1) Netaikoma, jei gyvuliai yra iš kelių ūkių.
(2) Išbraukti, jei netaikoma.
(3) Netaikoma Ispanijai suteiktos leidžiančios nukrypti nuostatos dėl gyvulių skerdimo atveju.
(4) Atsižvelgiant į paskirties šalies sutikimą.